

ธรรมกายเจดีย์

เจดีย์แห่งพระรัตนตรัย

ท่านคือ.....ผู้สร้างธรรมกายเจดีย์
โดย....อุบาสิกาดิล (บุญทรง) วัตรางกูล

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมทานชนะการให้ทั้งปวง

ทำบุญไม่ควรผลัดวันประกันพรุ่ง	7
บุญสร้างพระประจำตัว	15
เรื่องเหลือเชื่อเมื่อสร้างพระ	23
ธรรมกายเจดีย์	29
ทำบุญอย่างไรได้อานิสงส์มาก	33
ขอคุยเรื่องเดิม	41
ศรัทธาต้องคู่กับปัญญาเสมอ	53
เรื่องของนักพยากรณ์โลกเมื่อสี่ร้อยกว่าปีที่แล้ว	61
โอวาทพระสุธรรมยานเถระ	69

มอบเป็นธรรมบรรณาการ

คำอธิษฐาน

เอกสารฉบับนี้

คณะผู้จัดทำได้ตั้งใจอธิษฐาน

เพื่อให้เป็นสื่อแห่งบุญ สื่อแห่งพระรัตนตรัย

ผู้ใดได้รับหนังสือนี้....ท่านก็มีบุญ

ที่จะได้มาร่วมสร้างธรรมกายเจดีย์

เมื่อได้อ่านแล้ว ขอให้จิตใจของท่านสว่างไสว

เต็มเปี่ยมแล้วด้วยพลังแห่งกุศลศรัทธา

มีความองอาจกล้า

ที่จะเป็นผู้นำบุญ คู่ความเป็นผู้มีมหาโชค

แห่งความเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ

โดยเร็วพลันเทอญ

คำปรารภ

ธรรมกายเจดีย์เป็นพระมหาเจดีย์ยิ่งใหญ่ที่จำลองมาจากการปฏิบัติธรรมขั้นสูง เพื่อให้บังเกิดขึ้นในโลกนี้ เปิดโอกาสให้มหาชนผู้ปรารถนานุญกุศลสามารถบำเพ็ญบารมี ทุกๆ ประการได้เต็มที่

พระสุธรรมยานเถร (หลวงพ่อรัญมขโย)เจ้าอาวาส วัดพระธรรมกายเป็นประธานการก่อสร้าง โดยดำเนินงานมาแล้วเป็นขั้นตอนคือ เริ่มพิธีกลั่นแผ่นดินด้วยการเจริญสมาธิภาวนา ณ บริเวณที่จะสร้างธรรมกายเจดีย์ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึง ๑ มกราคม ๒๕๓๘

และในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ร่วมกันอธิษฐานจิต นำดินและทรายมาโปรยลงบริเวณที่ก่อสร้าง และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘ ทำพิธีตอกเสาเข็มดินแรกเป็นปฐมฤกษ์ ในการก่อสร้างธรรมกายเจดีย์

ปัจจุบัน (ปี ๒๕๓๙) กำลังดำเนินการหล่อและตอกเสาเข็มที่เหลืออีก ๓,๓๓๒ ดัน ให้แล้วเสร็จ รวมทั้งดำเนินงานก่อสร้าง วิหารพระมงคลเทพมุนี ที่ประดิษฐานรูปหล่อทองคำปรีชาธรรมญาณิกะ หนังกว้างพันกิโลกรัมของหลวงพ่อดอกบัวหน้าเกษียณ ไปพร้อมกัน

บนธรรมกายเจดีย์อันศักดิ์สิทธิ์ มีพระธรรมกายประจำตัวจารึกชื่อผู้สร้างหรือชื่อของผู้ล่วงลับไปแล้ว เพื่อให้ผู้คนได้เคารพกราบไหว้บูชาคู่พระมหาเจดีย์ตลอดไป

เมื่อทางวัดประกาศข่าวการสร้างธรรมกายเจดีย์ออกไปอย่างแพร่หลายได้มีประชาชนผู้มีจิตศรัทธาร่วมบุญด้วยจำนวนมาก ทั้งสร้างให้แก่ตนเองและอุทิศให้ผู้อื่น หลายราย เมื่อได้ร่วมบุญไปแล้ว พบความมหัศจรรย์ต่างๆ เกิดขึ้นแก่ตนเอง เช่น พบความสงบร่มเย็นในครอบครัว พบความเจริญรุ่งเรืองในอาชีพการงาน หายจากโรคร้ายร้ายแรง พ้นจากภัยพิบัติ ผืนเห็นสมบัติทิพย์ที่เกิดลอยอยู่ในภพหน้า เห็นตัวจริงหรือผืนเห็นผู้รับส่วนบุญมาแสดงความขอบใจ ฯลฯ

อุบาสิกาฉวี (บุญทรง) วัดรางมูล ได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้จากคำบอกเล่า จากจดหมายและทางโทรศัพท์อยู่เสมอ เห็นว่าเรื่องเหล่านี้มีประโยชน์ ให้ข้อคิดและเป็นพยานยืนยันถึงอานิสงส์ของบุญที่ทำจึงได้เรียบเรียงเล่าไว้ในวารสารกัลยาณมิตรเรื่อยมา

คณะผู้จัดทำจึงได้คัดเลือกบางเรื่องมาพิมพ์ไว้ เพื่อเป็นธรรมบรรณาการแก่ท่านผู้บริจาคสร้างพระธรรมกายประจำตัวและผู้สนใจ ส่งมอบให้ผู้ที่เห็นสมควร เพื่อให้หนังสือนี้เป็นประคองสื่อนำข่าวสารไปถึงท่านผู้เป็นเจ้าของบุญที่กำลังคอยอยู่ ได้ทราบข่าวและมีโอกาสร่วมบุญทันเหตุการณ์

ผู้ใดได้อ่านหนังสือนี้ นับว่าท่านมีสิทธิ์เต็มบริบูรณ์ในการเป็นเจ้าของบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัวให้ตนเอง

และบุญญาติมิตร ทั้งที่มีชีวิตอยู่และที่ล่วงลับไปแล้ว ไม่ควร
ปล่อยให้อีกครั้งที่คืนนี้ผ่านเลยไป โอกาสแสวงหาทรัพย์ในโลก
นี้ ยังมีเวลาอยู่เหลือเพื่อ แต่โอกาสที่จะได้บุญกุศลใหญ่เช่น
นี้มีเวลาจำกัดจริงๆ

ยิ่งเมื่อท่านอ่านแล้วมีกุศลจิต ช่วยส่งหนังสือเล่มนี้
ต่อไปยังผู้อื่นที่เห็นเหมาะสม ข้อมได้บุญในฐานะไวยขาวัจ
มัชกุศล (ชวนชวนช่วยเหลือในกิจการที่ควร) และเป็นการ
ให้ธรรมทานอีกด้วยบุญยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

ขอบุญกุศลที่ท่านได้อ่านและได้ร่วมสร้างบุญสถาน
แห่งนี้ จงคลบบันดาลให้ท่านและครอบครัว ตลอดจนเหล่า
บริวารบุญญาติมิตร ประสบแต่ความสุขความเจริญรุ่งเรือง หวัง
สิ่งดีงามใดๆ ให้ได้ตั้งใจปรารถนา ให้เป็นมหาเศรษฐีผู้
ใจบุญ มีดวงตาเห็นธรรม ตราบนานเข้าสู่นิพพานเทอญ

คณะผู้จัดทำ

ทำบุญ ไม่ควรผลัดวันประกันพรุ่ง

ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าต้องเดินทางไปพูดคุยชักชวนผู้คนให้มาร่วมงานปีใหม่อุบลราชธานี ให้ทาน ถือศีล และภาวนา เอาจุญที่ได้ช่วยกันกลั่นแผ่นดิน ที่เราจะสร้างธรรมกายเจดีย์

ตามสถานที่ต่างๆ ถ้าระยะทางไม่ไกลเกินไป และลูกสาวของข้าพเจ้าว่างในวันนั้น ก็จะรับอาสาขับรถไปส่ง ขณะ

ที่นั่งรอพาแม่กลับได้ฟังคำบรรยายชักชวนของแม่ในที่ประชุมนั้นๆ ไปด้วย เมื่อฟังแล้วก็เกิดศรัทธา ใฝ่ชักชวนเพื่อนๆ ให้ไปอยู่ธุดงค์ปีใหม่บ้าง บริจาคเงินสร้างพระธรรมกายประจำตัวบ้าง

รายหนึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าของลูก ลูกเห็นว่า เป็นสาวโสด ไม่มีครอบครัว เงินเดือนน่าจะมิเหลือพอสร้างพระธรรมกายประจำตัว ครั้นจะชวนให้สร้างให้ตัวของเขาเองเกรงว่าจะไม่เต็มใจ จึงชวนให้สร้างให้คุณแม่ซึ่งมีอายุมากถึง ๕๕ ปีแล้ว ลูกสาวเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า

"หนูพูดชวนหัวหน้าเถ่าว่า คุณพ่อแก่่มากแล้ว ทำบุญให้ท่าน ท่านจะได้จิตใจ กำลังใจว่าลูกเป็นห่วง กำลังใจดี ร่างกายก็จะดีไปด้วย ไม่เจ็บ ไม่ป่วยนะละ"

"แล้วพี่หัวหน้าเถ่ายังโง่งมลูก" ข้าพเจ้าถามพร้อมทั้งนึกถึงใบหน้าสวยงามดุจดั่งนักร้องเยือกเย็นอยู่เป็นนิจของสตรีสาวผู้นั้นออก ลูกตอบว่า

"พี่เค้าก็อ้างว่า เงินตั้งหมื่นนี้เอง เค้าต้องให้พี่ๆ น้องๆ อีก ๔ คนช่วยกันร่วมบุญทำให้คุณแม่ด้วยกัน แต่ตอนนี้พวกพี่สาวยังไม่ชอบวัดของเราอยู่ ก็เรื่องตั้งแต่ครั้งหนังสือพิมพ์โจมตีเอาผิดๆ นั้นแหละค่ะ ยังไม่ยอมเลิกเชื่อพี่เค้าบอกให้รอไปก่อน หนูก็บอกนะค่ะว่า อายุคุณแม่พ่อของเค้าไม่ร้อแล้ว เพราะมีโรคประจำตัวหอบหืด เค้าก็ยังเฉยๆ หนูก็เลยไม่เข้าซี่"

ต่อจากนั้นอีกไม่กี่วันถัดมา ลูกก็เล่าให้ฟังใหม่ว่า

"แม่คะ คุณพ่อของพี่หัวหน้าเข้าโรงพยาบาลแล้วกะกราวนี้เป็นมาก พวกหนูไปเยี่ยมกันมา อาการน่าเป็นห่วงไม่รู้เป็นเพราะหนูพูดเป็นलगหรือเปล่า เลยเจ็บป่วยตามนั้นจริงๆ"

ข้าพเจ้าปลอบใจลูกว่า "ไม่ใช่หรอกลูก คนแก่อายุเกือบร้อยขงั้นแล้ว จะพูดหรือไม่พูด ก็ต้องเจ็บป่วยจนได้ หนูเตือนพี่หัวหน้าเฝ้าอีกหรือเปล่า เรื่องสร้างพระให้คุณพ่อของเค้านะ แม้จะกำลังเจ็บอยู่ ยังมีสติก็พอนึกน้อมใจอนุโมทนากุญได้ จะได้มีบุญติดตัว ถ้าจะต้องตายตอนนี้ใจ"

ลูกสาวตอบว่า "พูดซิคะแม่ หนูยังพูดเพิ่มเติมด้วยซ้ำไปว่า บุญจะได้ช่วยให้ท่านได้หายป่วยเร็วๆ แต่ที่เฝ้ากลับตอบว่า ตอนนี้ต้องเก็บเงินไว้สำหรับรักษาพยาบาลคุณพ่อก่อน กลับเป็นงั้นไป"

ข้าพเจ้าจึงปลอบอีกว่า "ไม่ต้องเสียใจหรอกลูก อย่าท้อนะพูดชวนคนอื่นๆ เรือไป สำหรับรายนี้หยุดไว้ก่อน ชวนคนอื่นดอหน้าเฝ้าขงี้ แสดงให้เห็นว่าถ้าเฝ้าไม่เห็นว่าการทำบุญเป็นเรื่องสำคัญแล้วเราก็จะทิ้งเฝ้า"

ลูกสาวทำตามที่ข้าพเจ้าแนะนำ เลิกชักชวนแต่ขงมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงอาการของผู้ป่วยเป็นระยะๆ

"แม่คะ ตอนนี้อาการเพียบแล้วกะต้องให้ออกซิเจนตลอดเวลา"

"แม่คะอาการเข้าขงโคมา ไม่รู้สึกตัวแล้ว กะ ต้องเข้าห้อง ไอ.ซี.ยู."

พอปีใหม่ พ.ศ ๒๕๓๘ ผ่านไปไม่กี่วัน ลูกก็บอก
ว่า "คุณพ่อพี่หัวหน้าตายแล้วค่ะแม่"

ข้าพเจ้าฝากเงินไปร่วมทำบุญงานศพด้วย นึกสงสัย
ว่าตายแล้วอย่างนี้ลูกสาวผู้ตายจะทำบุญสร้างพระให้พ่อหรือ
เปล่าหนอสงสัยจะตายฟรียังเป็นครอบครัวชาวเงินคงเก็บศพ
บรรจุไว้ในอวงจุ้ยมากกว่า น่าเสียดายสร้างอวงจุ้ยเสีย
เงินทองมากมาย ลูกหลานจะมาราบเช่นไหว้ปีละกี่ครั้ง
เพียงสัก ๒ ชั่วโมง ต่อจากนั้นก็ไม่มีใครรู้จักเสียแล้วแต่ถ้า
เป็นการสร้างพระประจำตัว ใครๆ แม้ไม่ใช่ลูกหลานก็จะ
มาราบไหว้กันทุกวัน นับเป็นร้อยปี พันปีเจดีย์จะหุ
พังเหลือแต่ทรางก็ยังเป็นบุญกุศลแก่ผู้กราบไหว้ตลอดไป ไม่
น่าปลื้ม อยให้พลาดโอกาสไปเลย เสร็จงานศพไปแล้ว
ประมาณ ๒-๓ สัปดาห์ ลูกมาเล่าให้ข้าพเจ้าฟังต่อว่า

"แม่คะ พี่หัวหน้าเข้ามาบ่นเสียดายที่ไม่ได้เอาเงิน
ของพ่อเป็นหมื่นทำบุญสร้างพระให้ท่าน แก้วและพวกพี่ๆ
เอาเงินนั้นไปวางบูชาไว้บนแท่นหน้ารูปถ่ายของคุณพ่อ ถือ
ว่าเป็นเงินสิริมงคล จะได้นำมาแบ่งกันในช่วงพี่ๆ
น้องๆ เป็นเงินกันดู จะได้ทำมาหากินร่ำรวย ในที่สุดคนรับ
ใช้ขโมยเอาไปหมดเลย"

ข้าพเจ้าฟังแล้วก็บ่นไปตามประสาคนแก่

"โธ่ถึง....ความมีสิริมงคล ทำมาค้าขึ้นไม่ได้อยู่ที่เงิน
กันดูชักหนอยอยู่ที่บุญในตัวเองต่างหาก มีบุญมาก กำลัง
บุญก็ถึงจุดทรัพย์ให้มาอยู่กับตัวได้มากถ้ามีบุญน้อยทำมา

หากินได้ก็มีอันต้องใช้จ่ายชีวิตไปหมดนะแหละ คนไม่เข้าใจ
หลักความจริงเรื่องนี้ ก็เชื่ออะไรสงเดช มีเงินอยู่เท่าๆ ก็ยัง
รักษาไม่ได้คนใช้ขโมยไปหมด"

ถึ้นดั้นๆเดือนกุมภาพันธ์ ลูกสาวมาแล้วเพิ่มเติมใหม่
ว่า

"แม่คะ คุณพ่อที่หัวหน้ามาเข้าฝันพร้อมกันสองคน
เลย ทั้งที่หัวหน้าและคุณแม่ คุณแม่เล่าว่า คุณพ่อพาไปคูที่
อยู่ อาศัยบ้านคนอื่นเค้าอยู่ค่ะ ได้อยู่ที่ชายคาบ้านเก่าโกโร
โกโส เป็นหลังคามุงแฝกเก่าๆ ทั้งคู่ทั้งร่ำไม่มีฝาเลขซักด้าน
เดียว จะหาอะไรกันลมกันฝนก็ไม่มี ที่เค้าส่งสารคุณพ่อ
บอกหนูว่าสิ้นเดือนนี้เงินเดือนออกจะฝากเงินหนูมาให้แม่
ช่วยทำบุญสร้างพระประจำตัว อุทิศส่วนกุศลให้คุณพ่อแล้ว
ค่ะ"

พอวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ลูกสาวก็นำเงิน
จำนวนหนึ่งหมื่นบาท มาฝากข้าพเจ้าไปร่วมสร้างพระ
ธรรมกายประจำตัวตามที่บอกไว้ ข้าพเจ้ารับเงินแล้วก็
โทรศัพท์ท่อนุโมทนาบุญด้วย พร้อมทั้งกล่าวว่า

"แม่จะเอาเงินไปทำบุญให้ในวันอาทิตย์ขึ้นเดือน
ที่ ๕ มีนาคม นะคะตอนนี้ยังข้งอยู่ เดินทางไปพูดชวนผู้คน
ทำบุญที่โน่นบ้างที่นี้บ้าง ยังไม่ได้เข้าวัดค่ะ"

อีกฝ่ายตอบว่าไม่เป็นไร และตั้งใจที่ข้าพเจ้าเล่า
อานิสงส์บุญครั้งนี้ให้ฟัง จะนำไปเล่าต่อให้คุณแม่ชื่นใจด้วย

แต่ก็เป็นเรื่องอัศจรรย์ ถึ้นวันที่ ๒ นั้นเอง แม่และ

ลูกสาว ไม่มีใครฝัน แต่คนฝันกลับเป็นหลานสาววัยรุ่น ฝันเห็นคุณปู่บวชเป็นพระภิกษุเดินนำหน้าพระรูปอื่นๆ อีก ๘ รูป มาบิณฑบาตที่บ้าน คุณย่ากำลังนั่งใส่บาตรอยู่

ลูกสาวถามข้าพเจ้าว่าอาณิสสของการทำบุญสร้างพระอุทิศส่วนบุญให้ผู้ตาย ทำให้ผู้ตายได้บวชทีเดียวหรือไม่

ข้าพเจ้าตอบว่า "ก็สิ่งที่เราสร้างอุทิศนั้นเป็นพระพุทธรูปนะลูกพระพุทธรูปก็คือตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครสร้างย่อมได้บุญมากมานักหนา พ่อของหัวหน้าลูกไปเกิดในที่ลำบากยังงั้น รู้ค่าของบุญรู้ว่าตนเองต้องทำบุญเพิ่มต่อไป แต่ในภุมินั้นจะเอาข้าวปลาอาหารที่ไหนมาทำทาน จะเอาความชั่วที่ไหนมาให้เว้นด้วยการถือศีล เพราะสมบัติทิพย์ในภพนั้นเกิดจากการทำบุญเอาไว้ครั้งอยู่ในโลกมนุษย์ ส่วนความชั่วต่างๆในภพเทวดานั้น แม้จะเป็นแค่เทวดาชั้นต่ำที่สุด ก็ก็ไม่ทำกันเลยแล้วจึงมีเหลืออยู่เรื่องเดียว คือทำบุญด้วยการบวช จะได้บำเพ็ญภาวนาเต็มที่ คุณพ่อของหัวหน้าลูกจึงบวชเป็นพระ ดังที่หลานฝันเห็นไงล่ะ"

"แม่คะ แล้วพระภิกษุที่เดินตามมาอีก ๘ รูปนั้นเป็นใครกันคะ" ลูกสาวสงสัยต่อ ข้าพเจ้าจึงตอบไปว่า

"หนูลองนับคนในครอบครัวหัวหน้าหนูดูสิ มีอยู่ ๘ คนรีเปล่า"

ปรากฏว่าลูกข้าพเจ้านับแล้วอุทานด้วยความแปลกใจว่า

“จริงด้วยค่ะ มี ๕ คนพอดีค่ะ”

ข้าพเจ้าจึงบอกลูกสาวว่า “หนูพยายามต่อไปนะ พี่หัวหน้าของหนูเริ่มมีศรัทธาแล้ว ลูกก็บอกให้เค้าสร้างพระประจำตัวเองก่อน แล้วสร้างให้คุณแม่ แล้วก็ชักชวนพวกพี่ๆ น้องๆ สร้างพระประจำตัวกันคนละองค์คงไม่เกินกำลังอะไร เพราะมีพี่ชายแต่งงานคนเดียว ที่เหลือเป็นสาวโสดหมด มีเงินเดือนมากๆ กันทุกคน ให้ทำบุญเอาติดตัวไปมั่ง คุณพ่อของตนเองเป็นตัวอย่างก็แล้วกัน”

ลูกสาวตอบว่า “คงมีทางเป็นไปได้ค่ะ ตอนนีพี่หัวหน้าเค้ามีศรัทธามาก บอกบุญคนอื่นเสียจนแจ้วเลย เก่งกว่าหนูซะอีก”

ในภพเทวดาชั้นต้นนั้นมีความเป็นอยู่คล้ายมนุษย์มีครอบครัวลูกเฒ่า แต่ไม่ต้องทำมาหากิน มีอาหาร เช่น ข้าว ผลไม้ที่เกิดจากบุญเก่า หรือบุญจากญาติอุทิศให้ เทวดาเหล่านี้รู้ค่าของบุญมาก จะถือศีลกันเคร่งครัดเพื่อไม่ต้องจุติ (ตาย) เร็ว

ที่นั่นมีวัด มีพระภิกษุสงฆ์ มีโบสถ์ มีศาลา ให้มาร่วมกันถือศีล ฟังธรรม ตามโอกาส เหมือนเช่นในเมืองมนุษย์ แต่การไปเกิดที่นั่นก็ไม่ใช่ง่ายต้องเป็นผู้อยู่ในศีลในธรรม ทำทาน รักษาศีล ภาวนาเป็นประจำตั้งแต่ครั้งมีชีวิตเป็นมนุษย์ มิฉะนั้นถ้าไปเกิดเป็นเปรตชั้นดี (ปรทัตตูปชีวิวิกเปรต เปรตที่รับส่วนบุญของหมู่ญาติได้) ก็ต้องคอยรับบุญใหญ่ที่ญาติอุทิศให้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไร้ความหวังมากสำหรับผู้

คนสมัยนี้

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดดังเล่ามา ทำให้ข้าพเจ้า
 ดีใจที่สุดตรงที่ว่าคนฝากเงินให้ข้าพเจ้านำไปทำบุญ แม้ว่า
 ข้าพเจ้ายังนำเงินไปไม่ถึงวัด เจ้าของเงินก็ได้รับผลบุญแล้ว
 ดังรายนี้ ขณะเงินอยู่กับลูกสาวของข้าพเจ้า วันที่ ๒๗
 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๘ ที่เงินอยู่ในมือของ
 ข้าพเจ้าเป็นเครื่องยืนยันว่า ด้วยอานิสงส์ที่ข้าพเจ้าพยายาม
 รักษาศีล ๘ โดยเคร่งครัดเสมอมา สามารถทำตนเองเป็น
 เนื่อนาบุญได้เป็นอย่างดีเหมือนกัน

บุญสร้างพระประจำตัว

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๘ พบคุณแฉล้ม คนที่ เคยไปบอกบุญญาติสนิทมิตรสหาย แล้วเขาอ้างโน่นอ้างนี่ไม่ยอมทำบุญ คุณแฉล้มเลยใจเหี่ยว หหมดแรง มาปรับทุกข์กะป้า ป้าก็บอกว่า อ่ามัวเสียเวลา ห่วงพวกคนดี้อะ พวกนั้น ไม่เอาบุญก็ทิ้งซะเลยเอาไว้โปรดกันกับหน้าโน่น ตอนนี่เราบอกบุญเลือกคนหน่อๆ คูที่เขารู้ค่าของบุญ พวกเขามีบุญเก่ามามากๆ กอขเราอยู่เขอะเขอะ จะรู้จักไม่รู้จัก บอกไปเลย คุณแฉล้มทำตามคำแนะนำของป้า

พบหน้ากันวันอาทิตย์ดังกล่าว รายงานเสียงแจ้ว
เลข "คุณป้าหนูทำตามที่ป้าบอกได้อंकพระทุกวันเลข อย่าง
น้อยวันละหนึ่งองค์ วันไหนไม่ได้ หนูไม่ยอมกลับบ้าน ตอน
นี้ได้ประมาณ ๕๐๐ องค์แล้วล่ะ" ป้าฟังแล้วชื่นใจจริงๆ ป้า
ก็กล่าวคำ "สาธุ" พนมมืออนุโมทนาสาธุการด้วย

คุณเจอป้า บอกเลขนะกะ ไม่ต้องรอเป็นร้อยๆ องค์
หรือกะ ก็องค์ป้าก็ชื่นใจ ดีใจด้วยทั้งนั้น คนเราจะเดินทาง
ได้ก็ทีโล ก็เดินกันทีละก้าว จะเขียนหนังสือก็เล่ม ก็เขียนกัน
ทีละตัวอักษรด้วยกันทั้งสิ้น จะบอกบุญได้อंकพระเป็นร้อย
เป็นพัน ก็ต้องเริ่มกันมาตั้งแต่ทีละองค์นั่นแหละกะ อย่าท้อ
ใจ ปี ๒๕๓๘ นี้ชวนขวาชุดกำลังนะกะ

วันเดียวกับเจอคุณแกล้ม ก็พบคุณกานดา ขณะป้า
กำลังจะเดินไปห้องน้ำ คุณกานดาแสดงอาการดีใจ ที่พบป้า
บอกว่ามีเรื่องประหลาดจะเล่าให้ฟัง

"น้องสาวของหนูกับสามีเป็นคนใจบุญชวนกันเข้าวัดทำ
ทานถือศีลภาวนาอยู่เป็นประจำ เนื่องจากครอบครัวของเขาเป็น
สัมมาทิฐิ เป็นกัลยาณมิตร ไม่มีกัณญะกุศลซึ่งกันและกัน เวลา
ภาวนาจึงได้ผล จิตสงบมีความใสสว่างดีทั้งสองคน แต่ยังไม่
ก้าวหน้าไปมากกว่านั้น เพราะมีภาระเลี้ยงดูครอบครัว ลูกคน
โตอายุ ๓ ขวบคนเล็ก ๑ เดือน เวลานี้ทั้งคู่ไม่สบายใจเพิ่งหาย
กัณฐ์ เพราะขนาดว่าคุมกำเนิดดีแล้ว ไม่ทราบพลาดทำยังงี
เกิดตั้งครรภ์ลูกคนที่ ๓ ขึ้นมาอยู่ในท้อง ทั้งคู่จึงกัณฐ์มากเพราะ
ลูกเกิดถี่เกินไป ชักมีอคติว่าเจ้าคนที่กำลังมาเกิดอยู่ในท้อง

เนี่ยถ้าจะเป็นพวกมาทวงหนี้ เพราะไม่ใช่เวลาน่าเกิด ทำความหนักใจให้พ่อแม่ ทั้งคู่หน้าตาไม่สบายมาหลายอาทิตย์

แล้ววันสองวันมานี้ หน้าตาเขากลับผ่องใสคือจิตใจจนหนูคิดสังเกต จึงถามเขาสองคนผิวเผินดู เขาเล่าว่า คืนหนึ่งถึงเวลานั่งสมาธิเขาทั้งคู่ก็พากันสวดมนต์และภาวนาเหมือนที่เคยทำ เกิดมีใจตรงกันคิดถึงลูกคนที่อยู่ในท้อง พอจิตใจสงบใสสว่างดีแล้ว ก็อธิษฐานจิตที่ศูนย์กลางกายว่าเป็นใครมาเกิด ทำไมต้องมาเกิดตอนนี้รอไปก่อนไม่ได้รึ

เกิดอสังขารย์ ทั้งคู่สามิภรรยา มองเห็นภาพเด็กผู้หญิงไว้ผมจุก สามิเห็นเป็นใส่เสื้อสีเหลือง แต่ภรรยาเห็นห่มสไบสีเหลืองไม่ใช่เสื้อ มีเครื่องประดับร่างกายสวยงามมาก ไม่ใช่เด็กมนุษย์ธรรมดา สามิเห็นเพียงเท่านั้น ภรรยาไม่เพียงแต่เห็น หนูน้อยนั้นส่งเสียงพูดกับเธอด้วย บอกว่าตัวแก่เป็นนางฟ้าลงมาเกิด ที่ต้องรีบร้อนเกิด เพราะเกรงจะไม่ทันสร้างพระประจำตัว

พอออกจากสมาธิ ภรรยาก็เล่าให้สามิฟัง คนทั้งสองก็โล่งอกโล่งใจค่ะ ป้า เชื่อกันว่าลูกเขาเป็นนางฟ้ามาเกิด ไม่ใช่ลูกทวงหนี้แล้วเรื่องสร้างองค์พระนั้น ครอบครัวนี้เขาสร้างไว้ครบคนในบ้านแล้วค่ะ ๖ องค์ พอลูกในท้องบอกกับแม่ยังงี้ เขาก็บอกหนูว่าเดือนนี้จะสร้างอีกองค์หนึ่งให้แก่

ป้าคะ หนูชอบใจก็ตรงนี้แหละค่ะ คุณเป็นนางฟ้าแท้ๆยังอยากได้บุญเพิ่ม ถึงกะขอมดาบ (จุด) มาเลือกเกิดในครอบครัวที่พ่อแม่จะต้องสร้างพระประจำตัวให้ รอช้าอยู่ได้

ยังงี้ เดี่ยวเจดีย์เสร็จก็อดกันเท่านั้น อยู่บนสวรรค์ ดี..ดี..ยังต้องหนีมาเกิด จะเอาบุญเรื่องสร้างเจดีย์นี้ให้ได้ แล้วพวกที่ได้เกิดเป็นคนอย่างเราเราอยู่แล้วนี่ ยังไม่สนใจจะเอาบุญนี้มันงี่เง่า....

หนูก็เอาเรื่องของน้องหนูนี้แหละค่ะป้า ไปเล่าบอกบุญกะคนโน้นคนนี้ ได้องค์พระมาหลายองค์เลย หนูเอามาเล่าให้ป้าฟังด้วยเผื่อป้ามีโอกาสเล่าต่อไ้ค่ะ"

ป้าฟังแล้วก็ไม่สงสัย เพราะคนมีบุญมาเกิดขนาดเกิดเพื่อ จะมาร่วมสร้างเจดีย์โดยตรงอย่างนี้ จะต้องเป็นคนที่มีในอดีตชาติเคยบำเพ็ญจิตภาวนาไว้ เมื่อพ่อกับแม่ในชาตินี้ทำสมาธิจิตสงบ เด็กก็สามารถใช้พลังจิตสร้างภาพตนเองให้พ่อแม่เห็นและพูดคุยกับแม่ได้

กลับจากห้องน้ำ มานั่งอยู่ตรงโคนเสาในสภามหาวิทยาลัย มีอีกรายมาเล่าให้ฟัง เป็นผู้หญิงอายุเกือบ ๓๐ ปี มีลูกชายเล็กๆ อายุ ๓ ขวบเศษมาด้วย เล่าว่า

"สามีของหนูเพิ่งตายกะ อายุ ๓๓ ปีเป็นโรคไตวาย หมอบอกว่าหมดทางช่วยเหลือ ก่อนเจ็บเข้าโรงพยาบาล เขาเพิ่งทำบุญส่งองค์สร้างองค์พระธรรมกายประจำตัวเดือนละพันไปได้เดือนเดียว ตอนนอนเจ็บก็ฝันเป็นห่วงว่า ยังสร้างองค์พระไม่ครบเงินก้อนก็ไม่มี รู้ตัวว่าต้องตายแน่ เพราะเป็นโรคไม่มีทางรักษา เขาขอรู้เรื่องหนู หนูก็รับปากว่าไม่ต้องเป็นห่วง หนูจะอดออมส่งไปให้จนครบหมื่นอีก ๕ เดือน ขอให้ทำจิตใจให้สบาย

ความจริงเราก็ฝึกหัดภาวนากันไว้บ้างแล้ว แต่ยังไม่ได้รับผลอะไรไม่สามารถใช้อำนาจสมาธิขัดขวางความเจ็บปวดได้ เขาปวดในท้องนะจะปวดมากที่สุด ขนาดหมอนิคมอร์ฟีนให้ ยังเอาไม่อยู่ หนูส่งสารที่สุดเลข ปวดหนักๆ อยู่หลายวัน แล้ววันสุดท้ายกลับไม่ปวดเลย เหมือนเป็นคนดีๆ ปกติ บอกกับหนูว่า ผันเห็นว่าเรามีบ้านใหม่ ไม่ได้อยู่ที่โลกมนุษย์นี้หรอกค่ะ เป็นบ้านทรงไทยสวยงาม พื้นบ้านมันป๊อปปี้ที่เคียว เขาขอให้หนูหีบพระของขวัญ ของวัดมาใส่มือเขา ให้เขาได้ระลึกถึงพระธรรมกายประจำตัวที่เขาเพิ่งได้สร้างไปงวดเคียว

หนูหีบไปใส่มือให้ เขายิ้มอย่างชื่นใจ กำไว้แน่นแล้วหลับตาขม่น้อยๆ เมล็ดลมหายใจไปคอนั่นเลขค่ะ คุณป้าว่าเขาไปคิม้คะ หนูไม่เลขผันเห็นเลข"

ป้าก็ตอบทันที "ที่เขาบอกหนูว่าผันนั้นนะ ความจริงเป็น กตินิมิตค่ะ กติแปลว่าที่ไป นิमितแปลว่าเครื่องหมาย กตินิมิตก็แปลว่า ที่เกิดใหม่นั้นแหละ ลักษณะบ้านแบบนั้นก็เป็นเทวดาชั้นจาตุมาหาราชิกา เวลาที่โน่น ๑ วัน ๑ คืนของเขาเท่ากับ ๕๐ ปีของเรา เขาเดินชมที่อยู่ใหม่ของเขา แค่วัดเคียวก็เป็นเวลา ๓๐-๔๐ปีของเราไปแล้ว ตอนนี้กำลังมีความสุขในที่อยู่และสมบัติทิพย์ขงัน ก็ยังไม่ได้นึกถึงเราเขาก็เลยไม่มาเข้าฝัน หนูสบายใจได้แล้ว เขาไปคิ"

ปลอบใจไปดังนั้น เพราะเห็นคนเล่าหน้าตาเศร้าหมองมาตั้งแต่ต้น มาขี้ออกเขาก็คอนฟังกำพูดของป้าว่าไปคินั่นเอง

ตัวอย่างรายนี้ ทำบุญเพียงงวดเดียวเท่านั้น เห็นที่อยู่ในสวรรค์แล้ว แล้วก็ตายไปอยู่ที่นั่นเรียบร้อย หมดโอกาสร่วมสร้างบารมีกับหมู่คณะในโลกนี้

แต่เรา...คุณกะป้ายังมีลมหายใจอยู่ บุญเท่าที่ทำไว้พอใจไม่ได้ นะกะ ต้องอย่าลืมสิ่งที่สันโดษไม่ได้มี ๒ อย่าง กุศลกรรมกับความเพียร เมื่อไรเป็นพระอรหันต์แล้ว จึงค่อยหยุด ตอนนี้กำลังอยู่กลางทะเล หยุดพายได้ยังไง ขึ้นฝั่งได้เมื่อไหร่ค่อยทิ้งทั้งเรือทั้งพายนั่นแหละ

ฉะนั้นใครก็ตาม ขณะนี้มีโอกาสกอบโกยบุญ ไม่รีบฉกฉวยไว้ตายแล้วจะต้องเสียใจ แล้วอย่าว่าป้าไม่เตือน มองเห็นกำไรอยู่เฉพาะหน้ายังชักช้าอยู่ได้ จะให้ป้านั่งว่านั่งบนไป कैไหน ดูตัวอย่างรายสุดท้ายที่เล่าไว้ชีกะ ทำบุญสร้างพระผ่ ่อนส่งได้แค่เดือนเดียวเป็นเงินพันบาทเห็นที่อยู่ใหม่ราคาเป็นล้านๆ ถ้าไม่รู้ก็เท่าตัว ถ้าทำบุญจนครบองค์ไม่รู้จะเป็นวิมานในสวรรค์ชั้นที่เท่าไร

ใครเขาจะว่าเราบ้าสวรรค์วิมานก็ช่างเขาเถอะ เราไม่ใช่ว่าจะมีบารมีเต็มเปี่ยมเล็กเกิดได้ในชาตินี้ นี่ ต้องเวียนว่ายตายเกิดสร้างบารมีของเราอีกนับชาติไม่ถ้วน เราก็ต้องเตรียมเสบียงของเราให้เต็มที่ เพื่อความสะดวกในการเดินทาง ถ้ามีของติดตัวไปน้อย ไปเกิดใหม่ก็ลำบากกิดสร้างบารมีอะไรก็ยาก ในขณะที่ตายไปแล้วอยู่ระหว่างรอโอกาสมาเกิดเป็นมนุษย์สร้างบารมีครั้งใหม่ ได้มีที่อยู่สำหรับการคอยเป็นสวรรค์เป็นวิมาน ก็ดีกว่านรก เปรต อสุรกาย เคร้งฉาน ไช้ไหมกะ

อย่าลืม นางฟ้าขังริบมาเกิดหาบุญ คนตาบอดมีบุญสร้าง
องค์พระทำไว้แก่เดือนเดิขวก็ยังไม่ใจกะ

เรื่องเหลือเชื่อเมื่อสร้างพระ

ป้าสัญญาไว้ว่า ใครมาเล่าเรื่องอานิสงส์บุญสร้าง
ธรรมกายเจดีย์จะเป็นสร้างองค์พระ สร้างเสาเข็ม หรืออะไรๆ
ที่ดูแปลกและเหลือเชื่อ ป้าจะเล่าให้คุณฟังเสริมกำลังใจ จนกว่า
เจดีย์จะสร้างเสร็จวันนี้จะเล่าสัก ๒-๓ เรื่องตามที่มีหน้า
กระดาษพิมพ์นะคะ

เรื่องแรก อาจารย์สุเทพ ปิรจณฺฐรํงเรื่อง ครูใหญ่
โรงเรียนบ้านฝาง ตำบลโนนทอง อำเภอหนองเรือ จังหวัด
ขอนแก่น จดหมายเล่าเรื่องมาให้ทราบว่า เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๖
สิงหาคม ๒๕๓๘ ได้ฝากเงินทำบุญขององค์พระประจำตัว อุทิศ
ส่วนกุศลให้บิดาชื่อนายพั้ว เสียชีวิตไปนานมากแล้ว จำนวน

เงิน ๑,๐๐๐ บาท ในคืนนั้นเองเวลาประมาณตีสองกำลังนอนหลับ ได้ฝันว่าไปหาบิดา บิดาถูกคุมขัง อาจารย์สุเทพบอกผู้คุมว่า จะขอประกันตัวบิดาได้หรือไม่ ผู้คุมอนุญาต แต่ต้องให้บิดาของอาจารย์สุเทพประกาศความผิดตัวเองว่า ทำบาปอะไรไว้ก่อนจะถูกปล่อยตัว

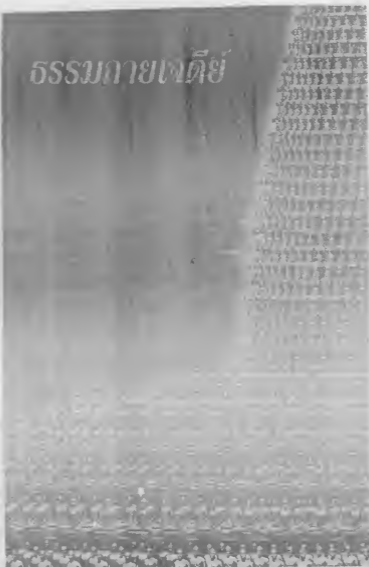
อาจารย์สุเทพจิตใจมาก ความตั้งใจทำให้สะดุ้งตื่นในขณะนั้น เมื่อตื่นขึ้นรู้สึกเป็นห่วงบิดา จึงตัดสินใจทำบุญส่วนที่เหลืออีก ๙ พันบาทให้ครอบครัว นอกจากนั้นยังทำให้แม่ และพ่อตา แม่ยาย ตนเองและภรรยา รวมทั้งลูกๆ ๓ คน ครอบครักรอบครัว

การถูกคุมขังเป็นการตกนรก แต่เป็นนรกขุมย่อย ไม่ถูกทรมานมาก เป็นดินแดนที่กายมนุษย์ละเอียด (กายฝัน) สามารถเดินทางไปที่นั่นได้ อาจารย์สุเทพจึงสามารถไปพบบิดาเหมือนเรื่องที่ป่าเคยเล่าถึงภรรยาของคุณอำนาจ พินิจกิจ ทำบุญสร้างพระของตนเองก็สามารถไปตามหาคุณอำนาจ ผู้เป็นสามีซึ่งตายไปนานถึง ๑๕ ปีแล้วได้ เมื่อขออนุญาตผู้คุม ผู้คุมก็ยินยอมเหมือนกัน

นี่แสดงให้เห็นว่าบุญจากการสร้างพระประจำตัวนั้นยิ่งใหญ่ แม้แต่นายนิรขบาลในนรกยังเกรงใจ ขอมผ่อนผันโทษให้

เรื่องที่สอง คุณสงขลา กายพันธุ เล่าให้ฟังด้วยตนเองว่า มีญาติอยู่ผู้หนึ่งเป็นป้าชื่อ นวนธ์ อยู่สระบุรี เป็นสมาชิกของวัด บอกบุญเรื่องสร้างพระต่อชาวสระบุรี เล่าให้คุณสงขลาฟังว่า มีเรื่องแปลกประหลาดได้ไปพบคำบาลหนึ่งในจังหวัดนั้น รอ

ธรรมกายเจดีย์

พระธรรมกายเจดีย์ ๔๒ เมตร สูงฐาน ๒๒ เมตร ตั้งอยู่ที่ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร
 พระธรรมกายเจดีย์ ๔๒ เมตร สูงฐาน ๒๒ เมตร ตั้งอยู่ที่ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร

คอยการบอกบุญจากคุณนุวงศ์อยู่ทั้งตำบล คือมีเรื่องว่า ที่นั่นมีชายหนุ่มชาวจีนผู้หนึ่ง มีตำแหน่งเป็นเชียน ในขณะนั้นคุณนุวงศ์กำลังป่าช้า มีความสามารถพิเศษ ซึ่งตำแหน่งป่าช้าทุกแห่งที่ไปทำพิธีได้ว่า ตรงไหนมีศพที่ถูกทิ้งไว้ไร้ญาติบ้าง เขียนขึ้นซึ่งได้โดยบอกกับพี่สาวว่า ในเร็วๆ วันต่อไปไม่ช้า จะมีผู้มีบุญมาที่ตำบลนั้นโดยตัวพี่สาวจะไปเห็นคนผู้หนึ่งที่สถานีรถไฟ เป็นคนแต่งชุดขาว เมื่อพี่สาวเห็นเข้าจะรู้สึกร้อนใจมาก อยากรู้จัก แม้คนแต่งขาวผู้นั้นกำลังพูดอยู่กับคนอื่น พี่สาวก็จะคอยไม่ได้ จะตรงเข้าไปแย่งพูดด้วย พี่สาวก็จะทราบเรื่องบุญใหญ่จากคนแต่งขาว ให้พี่สาวพามาที่ตำบลที่อยู่ ชาวบ้านจะพากันทำบุญ ตอนนีให้พี่สาวไปบอกชาวบ้านล่วงหน้าให้เตรียมตัวเตรียมเงินทำบุญไว้

เมื่อน้องชายจากไป ๔-๕ วัน พี่สาวมีธุระไปที่สถานีรถไฟพบคุณนุวงศ์กำลังพูดธุระเรื่องทำมาหากินกับเพื่อนผู้หนึ่ง พี่สาวร้อนใจมาก คอยเท่าไรก็ไม่เลิกพูด จึงเดินเข้าไปพูดแทรกเอาคือๆ ว่า "คุณมีข่าวบุญใหญ่บอกผู้คนในหมู่บ้าน"

คุณนุวงศ์รับคำด้วยความแปลกใจ เมื่อได้ทราบรายละเอียด จึงได้ตามไปที่ตำบลนั้น เพื่อแจกจ่ายเอกสารเรื่องธรรมกายเจดีย์ ชาวบ้านดีใจกันมาก ทำบุญกันเต็มที่

ยังมีเรื่องแปลกที่คุณนุวงศ์เล่าเพิ่มมาด้วยคือ พี่ชายที่ตายไปนานแล้วของคุณนุวงศ์ได้มาเข้าฝันภรรยาซึ่งเป็นพี่สะใภ้ของคุณนุวงศ์ ขอให้ช่วยทำบุญสร้างพระประจำตัวให้สักองค์ จะได้ อยู่สุขสบายขึ้น พี่สะใภ้ก็ฝากเงินทำบุญให้คุณนุวงศ์จัดการ พี่ชายได้มาเข้าฝันบอกขอบใจภรรยาของตน พร้อม

ทั้งบอกเลขลือตเตอร์ ฎกรางวัลติดกันถึง ๓ งวด

และในการประชุมผู้คน เพื่อชี้แจงข่าวการสร้าง
ธรรมกายเจดีย์ที่ตัวจังหวัดสระบุรี คณะเตรียมงานประชุมได้ไป
ใช้บ้านคุณนุวงศ์ เป็นที่เตรียมงาน มารดาคุณนุวงศ์ อายุ ๘๘
ปี ได้แอบเล่าเรื่องให้คุณสงขลาซึ่งเป็นหลานฟังว่า เมื่องานเลิก
ผู้คนกำลังเดินทางกลับบ้านอยู่นั้น ท่านได้เห็นคนแต่งกายสวยๆ
งามๆ มีเครื่องประดับที่สวยงามกว่าลิเก ละคร มาอยู่บนบ้านเต็ม
ไปหมด ท่านไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง เกรงจะถูกหาว่าบ้าท่านถาม
ว่าคนสวยงามเหล่านั้นมาอนุโมทนาบุญที่คณะกรรมการจัดงาน
ทำการเชิญชวนผู้คนมาทำบุญ

คุณสงขลาเล่าให้ป้าฟังเพื่อให้ป้ายืนยันว่า คำตอบนั้นถูก
ต้องพวกเหล่านั้นเป็นเทวดา เรื่องที่สองที่ป้าเล่าเนี่ย คุณอย่าสนใจ
เรื่องลือตเตอร์นะกะ เคี้ยวทำบุญสร้างพระประจำตัวแล้ว
อยากถูกหวยกันใหญ่ บุญจะหกเสียหมด ดีไม่ดีอาจไปโทษ
บรรดาผีญาติพี่น้องที่เราอุทิศส่วนกุศลให้ไปโน่น ผีบางท่านก็
สามารถรู้เลขลือตเตอร์ บางท่านก็ไม่วู้หรือบางทีรู้ แต่ยังไม่
ถึงเวลาบุญส่งผล ผีก็ทำอะไรไม่ได้ ข้อสำคัญป้าขอยืนยันอีกครั้ง
เงินจากการเสี่ยงโชคไม่ใช่เงินบริสุทธิ์ มีโลกเจตนาแรงกล้า เสีย
บาทหนึ่งจะเอาเงินเป็นร้อยเท่า เสียสิบบาทอยากได้เป็นล้าน

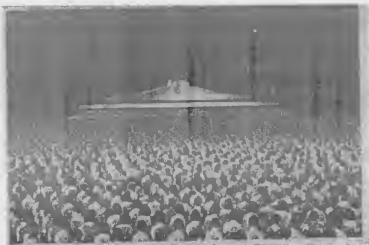
เงินที่ได้รางวัลมา ก็เป็นเงินจากความเสียใจของคนอื่น
ที่ซื้อไม่ถูก ไม่ใช่เงินที่เขาเต็มใจให้ ใครถูกแล้วเอามาทำ
บุญ ได้บุญเหมือนกัน แต่จะให้เท่ากับเงินศุภ ไม่ได้

เรื่องที่สาม คุณวนิดา จากเชียงใหม่ เล่าให้ฟังว่า

เธอรู้จักคนที่จังหวัดสุโขทัยครอบครัวหนึ่ง บิดามีสมบัติเก่าแก่ ซึ่งขุดพบจากมีผู้มาบอกในความฝัน เป็นเครื่องทรง (เครื่องประดับและอัญมณี) ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เมื่อบิดาสิ้นชีวิตแล้ว พวกลูกๆ อยากให้ขายนำเงินมาแบ่งกันใช้ ครอบครัวจึงมีเรื่องเคียดเคืองมาก แม่ป่วยเรื้อรังพี่ชายกับน้องสาววิกลจริต มีเศรษฐีรายหนึ่งมาติดต่อซื้อ เพียงแถมแว่นมัดจำ ๑ แขนงนำของไป ๑ ชิ้นเล็กๆ ก็มีเรื่องเคียดเคืองว่าน่วยจนต้องนำมาคืนขอยกเลิกการซื้อ ครอบครัวกำลังลำบากที่สุดเวลานี้ คุณวนิดาแนะนำให้สร้างพระประจำตัว

สตรีผู้ดูแลสมบัติโบราณดังกล่าว ตัดสินใจสร้างองค์พระอุทิศให้เจ้าของสมบัติเพื่อให้เกิดบุญคุ้มครองรักษา บุญก็เกิดทันตาเห็น ได้โชคลาภถูกรางวัลสลากกินแบ่ง ได้เงินก้อนใหญ่ พอช่วยครอบครัวให้พ้นความเคียดเคือง ทำให้เชื่อมั่นในบุญสร้างองค์พระเป็นอย่างยิ่ง

คุณฟังป้าแล้วก็ถือเป็นตัวอย่างให้เห็นอุปนิสัยของบุญว่ามีจริง เชื่อเพียงแค่นี้พอ จะได้ตั้งใจทำบุญเรื่อยไป หยุดไม่ได้ พอไม่ได้ ทำบุญเพื่อหวังได้บุญ คิดเท่านั้นพอแล้ว ถ้าคิดว่าบุญจะต้องทำให้เกิดผลดีอย่างโน้นอย่างนี้ เดียวจะผิดหวัง บุญจะเกิดผล ก็เกิดของเขาเอง ไม่ใช่เกิดตามความอยากของเรา เราทำแต่ความดีอันเป็นบุญกุศล พระนิพพานก็ส่งบุญปกป้องรักษาดูแลเราเอง เมื่อผลบุญยังไม่เกิดก็ถือว่ายังไม่ถึงเวลา ทำหน้าที่ของเราเรื่อยไปไม่ยอมหยุด เมื่อบุญเต็มที่จะทำอะไร ก็มาขัดขวางไม่ได้ บุญก็ให้ผลแก่เราเอง

ธรรมาภยเจดีย์

ธรรมาภยเจดีย์นี้ จะถูกสร้างขึ้นด้วยความประณีตงดงาม ทนถาวร ให้มีอายุนานนับพันปี ลักษณะของธรรมาภยเจดีย์เป็นองค์เจดีย์ครึ่งวงกลม มีฐานลดหลั่นเป็นชั้น

ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระธรรมกายทองคำ และพระบรมสารีริกธาตุ

ส่วนฐานแต่ละชั้นจะเป็นที่ประดิษฐานองค์พระธรรมกายประจำตัวของท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย

ส่วนลานกว้างโดยรอบองค์เจดีย์จะใช้เป็นสถานที่

ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นที่ทำสมาธิภาวนา
ของพระภิกษุสามเณร และพุทธศาสนิกชนทั่วโลก

บัดนี้ สิ่งมหัศจรรย์ของโลกกำลังจะบังเกิดขึ้นแล้ว
พวกเราทุกคนจะได้ร่วมกันสร้างประวัติชีวิตอันดีงามให้แก่
ตนเอง และแก่อนุชนรุ่นหลัง ด้วยการมีส่วนร่วมสร้าง
"ธรรมกายเจดีย์" เพื่อจะประกาศธรรมรังสีของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าให้ขจรขยาย เป็นที่พึ่งแก่มวลมนุษยชาติและ
สรรพสัตว์ทั้งหลายให้เข้าถึงความสุขที่แท้จริงตลอดไปทุกภพ
ทุกชาติ ตราบกระทั่งเข้าสู่พระนิพพาน

องค์พระเจดีย์ประกอบด้วย ๓ ส่วน

๑. พุทธรัตนะ เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ
พระธรรมกายทองคำ และพระธรรมกายประจำตัว

๒. ธรรมรัตนะ แทนพระธรรมคำสอนของพระ
พุทธองค์

๓. สังฆรัตนะ ใช้เป็นที่นั่งเจริญภาวนาของพระภิกษุ
สามเณรนับหมื่นรูป

หนึ่งในผู้สร้างพระธรรมกายเจดีย์ คือ เรา

ท่านจะเป็นผู้หนึ่ง ซึ่งร่วมสร้างประวัติศาสตร์ให้กับ
ชีวิต เจกเช่นบรรพชนในกาลก่อน ผู้ร่วมสร้างเจดีย์สถานอัน
ศักดิ์สิทธิ์ มีพระปฐมเจดีย์ เป็นต้น

บัดนี้ ทุกท่านสามารถมีส่วนในการร่วมสร้างธรรมกาย
เจดีย์ด้วยการสร้างพระธรรมกายประจำตัวของท่าน ซึ่งจะ
อัญเชิญมาประดิษฐาน ณ ธรรมกายเจดีย์ โดยบริจาคปัจจัยตั้ง
แต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

องค์พระธรรมกายประจำตัว เป็นพระพุทธรูปที่ถอด
แบบจากพระธรรมกายภายใน มีขนาดหน้าตักกว้าง ๑ คืบ
สร้างขึ้นเพื่อที่จะให้อยู่คู่โลกนับพันปี ผู้เป็นเจ้าขององค์พระ
จะได้รับการจารึกชื่อไว้ที่ฐานองค์พระ หนึ่งชื่อต่อหนึ่งองค์

พระมงคลเทพมุนี หลวงพ่อวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
วันแห่งการตรัสรู้ธรรม คั่นวันเพ็ญเดือน ๖ ภายได้

ดวงไม้ศรีมหาโพธิ์ เจ้าชายสิทธัตถะทรงดำเนินจิตหยุดนั่งเข้าสู่ภายใน พบธรรมภายในคือ "ธรรมกาย" ได้กำจัดมารและ เสนามาร บรรลุพระสัมมาสัมโพธิญาณ สำเร็จเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

ธรรมกายจึงเป็นหนทางสู่การตรัสรู้ธรรมของพระพุทธเจ้า

ภายหลังพุทธปรินิพพานประมาณ ๕๐๐ ปี หนทางแห่งการเข้าถึงธรรมกาย ได้เลือนหายไป เหลือไว้แต่คำว่า "ธรรมกาย" ปรากฏอยู่ในคัมภีร์เพียงไม่กี่แห่ง

จนกระทั่งปีพุทธศักราช ๒๔๕๕ หนทางแห่งการเข้าถึงธรรมกายได้กลับมาสู่ชาวโลกอีกครั้ง เมื่อพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดาวปลาน้ำ ภาสิเจริณ) ได้ทุ่มเทศิวิตรเป็นเดิมพัน ดำเนินจิตหยุดนั่งเข้าสู่ภายใน จนเข้าถึงธรรมกาย ณ อุโบสถวัดโบสถ์บนบางคูเวียง จ.นนทบุรี

หลังจากวันนั้นเป็นต้นมา หลวงพ่อดาวปลาน้ำ ภาสิเจริณ ได้ศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกายที่ละเอียดลึกซึ้งยิ่งๆ ขึ้นไป พร้อมกับการเผยแผ่วิธีปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกาย มีผู้ปฏิบัติจนเห็นผล เข้าถึงพระธรรมกายเป็นจำนวนมาก

ทำบุญอย่างไรได้อานิสงส์มาก

ใครๆ ไปบอกบุญเรื่องสร้างพระธรรมกายประจำตัว กับญาติสนิทมิตรสหายแล้วมักมานั่งปรารภปัญหาหนึ่งให้ข้าพเจ้าฟังว่า "ชวนใครเค้า เค้าก็ชอบอ้างว่า วัดพระธรรมกายรวบแล้ว เค้าอยากทำวัดจนๆ บ้าง"

หรือถ้าเป็นคนต่างจังหวัด ก็จะพูดอ้างว่า "เรื่องอะไรจะต้องไปทำที่วัดพระธรรมกาย ทำที่จังหวัดที่เค้าอาศัยอยู่นั้นก็ได้ เป็นบ้านของตัวเองด้วย ทำไมต้องไปสร้างให้ที่อื่น"

ข้าพเจ้าเพื่อความคิดดังที่วันนี้เสียจริง ทำไมผู้คนจึงไม่เข้าใจว่า งานแต่ละโครงการที่ท่านเจ้าคุณหลวงพ่ोज้าอาวาสวัดพระธรรมกายคิดขึ้นมานั้น เป็นงานส่วนรวมของพุทธศาสนิกทุกคน ไม่ใช่ของวัดใดวัดหนึ่ง ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

เมื่อเราคิดว่าเป็นงานส่วนรวมต้องการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้ผู้คนหันมาสนใจปฏิบัติตามคำสอน เพื่อให้เกิดความสงบสุขร่มเย็นแก่โลก เป็นงานของโลก จึงต้องเป็นงานใหญ่จะทำเพียงเรื่องเล็กๆ เราจะเรียกความสนใจของผู้คนได้อย่างไร เพราะความเจริญทางเทคโนโลยีด้านวัตถุสมัยนี้มีมาก ดึงดูดจิตใจผู้คนให้มัวเมาหลงใหลไปในเรื่อง รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ไปจนหมดสิ้น ถ้าไม่คิดเอาหลักศาสนาดึงจิตใจผู้คนไว้บ้างแล้ว ในไม่ช้าโลกคงจะตกเป็นไฟไปทั้งโลก

การลงทุนทำกิจการใดๆ ของคนในโลก ที่เป็นการงาน

ใหญ่ๆ ใช้เงินลงทุนมากๆ ก็มีแต่คนรวยเท่านั้นที่สามารถทำได้ เมื่อเขาลงทุนไปก็ต้องคิดถึงประโยชน์ที่จะได้กลับคืนมา เขาจึงต้องลงทุนทำธุรกิจเหล่านั้นในย่านที่มีผู้คนจะมาใช้บริการนั้นๆ ให้มีจำนวนมากเขาจึงจะได้กำไรมาก

มีบ้างไหมที่นักลงทุน จะไปสร้างศูนย์การค้าในถิ่นทุรกันดาร สร้างมหาวิทยาลัยในรกในป่า สร้างโรงแรมในที่ที่ไม่มีผู้คนไปถึง ถ้าทำอย่างนั้นก็เป็นการลงทุนที่สูญเปล่า

งานสร้างศูนย์รวมใจชาวพุทธของเรา เป็นการลงทุนเพื่อผลประโยชน์พัฒนาจิตใจผู้คน เราก็จำเป็นต้องสร้างในที่ที่ผู้คนสามารถไปพบเห็นได้ง่าย สร้างให้ยิ่งใหญ่มหัศจรรย์ เพื่อให้คนคิดถึงปรารถนาจะเห็น เมื่อเห็นแล้ว ความศรัทธา ก็จะเกิด ศรัทธาเกิดใจก็ยอมรับในคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ง่ายขึ้น แล้วจึงลงมือปฏิบัติตาม

วัดพระธรรมกายมีคุณสมบัติเหมาะสมทุกประการ อยู่บริเวณศูนย์กลางของประเทศ การคมนาคมสะดวกมากที่สุด มีเนื้อที่กว้างขวาง พอเพียง ข้อสำคัญมีหมู่คณะที่ร่วมกันสร้างบารมีเข้มแข็ง ไม่ใช่ทำเพียงคนสองคน แต่เราจะร่วมกันทำงานยิ่งใหญ่เป็นล้านๆ คน

คิดดูว่าเมื่อการก่อสร้างเสร็จลง ผู้คนทั้งในประเทศและต่างประเทศจะหลั่งไหลมาชมและกราบไหว้มากมายแค่ไหน ปีละเป็นล้านๆ คน สิ่งก่อสร้างมั่นคงถาวรเป็นพันปี ผู้คนจะได้มีจิตใจดีงาม นับเป็นพันๆ ล้านคน เห็นกำไรบุญอยู่ต่อหน้าในเวลาเพียงไม่เกิน ๒ ปี ยังไม่กล้าลงทุน อ่างโนน

อ่างนี่ น่าเสียดายนัก

เรื่องอ่างความรักท้องถิ่นก็ทำนองเดียวกัน ถ้าสร้างแต่ระดับจังหวัด สิ่งก่อสร้างจะมหัศจรรย์ได้อย่างไร ต่างคนต่างก็คิดกับแคบแคบ้านของคน ก็จะได้ผู้คนที่มาร่วมงานจำนวนแค่นั้น ไม่ใช่ผู้คนทั้งโลกดังที่เรากำลังทำกันอยู่ คนน้อย เงินก็น้อย งานก็พลอยเล็กไปโดยปริยาย

อยากจะทำขาย ก็ต้องตั้งร้านในย่านที่มีผู้คนมาซื้อมากๆ ไม่ใช่ตั้งร้านในป่า บางทีวันทั้งวันยังไม่มีคนมาซื้อสักคนเดียว

สร้างพระพุทธรูปไว้ที่ห่างไกลผู้คน ปีหนึ่งบางทีคนมากราบไม่ถึง ๑๐ คนด้วยซ้ำไป แม้ว่าองค์พระจะมีขนาดใหญ่โตมหึมาก็ได้บุญผู้องค์พระขนาดเล็กๆ แต่คงทนถาวรเป็นพันปีมีคนมากราบเป็นล้านๆ คน พระธรรมกายประจำตัวของผู้คนที่รวมกันอยู่เป็นล้านองค์นั้น ไม่ใช่ของหาคู่ได้ในโลกนี้ ถ้าไม่ไข่มุกคณะของเรา่วมใจกันสร้างขึ้น ภาพนั้นก็จะไม่มีวันเกิดขึ้น

ใครได้แข่งมากนัก ก็อย่าเสียเวลาชี้แจงเลย เพราะเวลาของเราไม่พอ ถือว่าเขาไม่เคยร่วมบุญกับเรามากก็แล้วกัน ไปตามคนมีบุญเก่ามาดีกว่า เราไม่มีเวลาคอยใคร คนเหล่านั้นกันบุญตัวเขาเองไม่พอ ยังทำให้เราใจตกไปเสียเปล่า

เชื่อไหม สำหรับคนเหล่านั้น แม้แต่จะฟังคำชี้แจง ก็เชื่อว่าเขาจะเชื่อฟัง เขาก็ตะเบงเรื่องอื่นต่อไปอีก เพื่อตัดประโยชน์ตัวเอง และคนอื่นไปเรื่อยๆจะไปสะท่อนใจเขาก็เมื่อเห็นเจดีย์สร้างเสร็จแล้วมีผู้คนที่มากราบไหว้ แต่ตนเอง

ไม่มีความรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมในการสร้างนั่นแหละ

ตรงข้าม ใครที่ร่วมกันสร้างพระธรรมกายประจำตัว ซึ่งก็เท่ากับร่วมสร้างเจดีย์ด้วย มีชื่อและนามสกุลของตน สลักติดไว้ เห็นแล้วก็จะชื่นอกชื่นใจ นึกถึงบุญนี้ได้ไม่มีลืม ยังมีบุญแถมให้ลูกหลานคนในวงศ์ตระกูลของตนเองได้อีก อนุโมทนาบุญด้วย เมื่อเห็นชื่อคนที่ตนรู้จัก เห็นนามสกุลเดียวกัน

ที่ข้าพเจ้าบ่นปัญหาที่พวกเราพบกันมา พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลโดยสังเขปนั้น เป็นหลักการใหญ่ของการก่อสร้าง แต่ถ้าพูดกับคนธรรมดาทั่วไป ที่มีศรัทธาอยู่แล้ว เพียงแค่ชวนทำบุญอุทิศให้ญาติที่ล่วงลับ ก็เต็มใจทำ ยกเว้นบางรายที่มีมิจฉาทิฐิ ผู้ที่ต้องการส่วนกุศลจึงต้องแสดงตัวให้เห็น จึงยอมทำ

เรื่องนี้คุณรัตติยา เป็นอาจารย์ของโรงเรียนสตรีอยู่ถนนจรัญสนิทวงศ์ ใกล้เคียง สะพานกรุงธน เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า

"หนูมีพี่สาวอยู่คนหนึ่ง เวลานี้ตายไปแล้ว เมื่อมีชีวิตอยู่ บุญก็ไม่มีใครได้ทำ บาก็ไม่มีใครได้ทำ พอตายไปได้ไปเข้าฝันคนรู้จักกันขอผ้าชุดขาว จะไปถือศีลที่เมือง (ผี) โน่น คนฝันก็เอาผ้าขาวไปบริจาคทานให้แม่ชี คนตายก็มาเข้าฝันแต่งชุดขาว บอกว่าได้รับส่วนบุญแล้ว

ทีนี้พ่อหนูกะลูกชายทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัวกัน พี่สาวหนูก็มาเข้าฝัน คงอยากได้บุญสร้างพระมั่ง หนูก็ปรึกษาลูกชายว่า ลูกๆ ของคนตายมีตั้ง ๓ คน ให้เค้าช่วยกันทำบุญให้แม่เค้าก็น่าจะได้ เพราะมีอาชีพรายได้ดีกันทุก

คน พอไปพูดกับลูกสาวของคนตาย แก้าให้เงินทำบุญมาแก้
พันเดียว แต่กะลูกชายอีกสองคนนั้น พูดโยกโย้ไม่ยอมทำ
อ้างว่าทำไปแล้ว ไม่รู้ว่าแม่จะได้รับรีเปล่า และพูดว่า "ถ้าแม่
อยากได้บุญจริง ก็มาขอกะลูกเองซิทำไมต้องไปขอกับคน
อื่น"

ลูกชายหนูขัดใจขึ้นมา จึงจูดรูปอธิษฐานบอกป้าของ
เค้าที่ตายด้วยเสียงดังๆ ว่า "ป้า ป้า ผมไปขอเงินทำบุญลูก
ชายของป้าแล้ว เค้าไม่ยอมให้ ขอให้ป้าไปบอกเค้าเองด้วย
นะ เพราะผมเองตอนนี้ก็ยังไม่มียเงิน ป้าอยากได้บุญเร็วๆ ป้า
ก็รีบบอกลูกป้าเร็วๆ"

ลูกของหนูก็พูดไปยั้งนั้น พออีกไม่กี่วันลูกชายของป้าก็
สั่งให้ไปรับเงินทำบุญ สามคนพี่น้องร่วมทำกันจนครบหมื่น
สร้างพระธรรมกายประจำตัวอุทิศให้แม่ หนูสงสัยก็ถามถึงเหตุ
ผลว่าทำไมยอมทำบุญกันขึ้นมาได้

หลานของหนูแก็กก็เล่าให้ฟังว่า มีอยู่คืนหนึ่งเค้าสองคน
พี่น้องไปงานเลี้ยงแห่งหนึ่ง กินเหล้ากันมาพอเมึนๆ ขับรถกลับ
มาถึงบ้านพอเลี้ยวเข้าเขตประตูบ้าน แสงไฟหน้ารถกระทบกับ
ภาพคนยืนขวางทางอยู่คนหนึ่ง ทั้งพี่ทั้งน้องหยาบมาเป็นปลิดทิ้ง
เพราะเห็นชัดๆ ว่าคนที่ยืนขวางอยู่นั้น คือ แม่ของเค้าเอง ภาพ
แม่ปรากฏให้เห็นอยู่ครู่ใหญ่จึงหายไป ที่นี้ก็พากันไปเล่าให้พี่
สาวฟัง แล้วทั้งสามคนจึงเต็มใจทำบุญ"

เล่าจบแล้ว คนเล่าก็ถามข้าพเจ้าว่า "ผีมาปรากฏตัวให้
เห็นด้วยตาอย่างนี้ แสดงว่าอยากได้บุญมากใช่มั้ยคะ"

ข้าพเจ้าตอบไปว่า "ก็มีแต่พวกมนุษย์นี่แหละ ไม่ใคร่รู้ค่าของบุญ อ่างโนน อ่างนี้ ผักผ่อนไปเรื่อยๆ แต่พวกที่อยู่ในเมืองฉินะ (หมายถึงไปเกิดเป็นเปรตชนิดหนึ่งที่สามารถอนุโมทนากุศลที่มีผู้อุทิศให้ได้) รู้ค่าของบุญมาก เพราะที่นั่นจะทำมาหากินอะไรก็ไม่ได้ เมื่อเวลาเป็นมนุษย์อยู่ไม่ได้ทำบุญตักบาตรอะไรไว้ตายไปก็อดอยาก ไม่ได้บริจาคเสื้อผ้าก็ไม่มีเสื้อผ้าใส่ ไม่ได้สร้างเสนาสนะ กุฏิ วิหาร ศาลา สาธารณสถานอะไร ตายไปก็ไม่มีที่อยู่อาศัย ทำไมเค้าจะไม่อยากได้บุญเล่า พี่สาวของหนูลงทุนมาขึ้นหลอกลูกชายเลขที่เดียว ก็เพราะรู้อยู่ว่า สร้างองค์พระไว้ให้คนกราบไหว้นะ บุญมากมายแค่ไหน เมื่อเห็นน้องสาวกับหลานใจบุญก็อดสงสารมาขอแต่หลานชายเกิดไม่มีเงินพอจะทำให้ พุดให้ไปขอลูกชายตนเองยังงั้น ก็หมดหวังจากหลาน เมื่ออยากได้บุญเต็มที่ก็ดองแสดงฤทธิ์ปรากฏตัวให้ลูกเห็น จึงมีโอกาสดำเนินบุญ ป้าอยากให้มีออกมาอาละวาดยังงี้ให้มากๆ รวยจัง คนจะได้ทำบุญกันมากเข้าไม่ได้ทำบุญเพราะรู้ค่าของบุญ แต่ทำบุญเพราะกลัวผีก็ยังมี เพราะยังได้มีโอกาสนะ ไม่งั้นก็ประมาณกันอยู่นั่นแล้ว"

อย่างไรก็ตาม เมื่อเราบริจาคทรัพย์ทำทานไปแล้ว ควรตั้งเจตนาและกระทำจิตใจในทางที่ถูก ที่สมควร เพื่อให้ทานิสงส์เกิดให้มากที่สุดไม่ใช่ทำทานไปป้อน ก็ให้เกิดผลเป็นความมั่งคั่งร่ำรวยทันตาเห็นป๊ป พอไม่ได้ดังใจหวังก็พาลโกรธ พาลน้อยใจ บางคนถึงกับพาลเลิกทำบุญไปเสียเลย ทำให้ชีวิตขาดทุนเปล่า อย่างนี้เรียกว่าตั้งเจตนาไว้ผิด

เจตนาที่ถูกต้อง คือให้การทำงานเป็นเครื่องพัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น เช่นเคยเป็นคนใจแคบใจจืดใจดำ ทานทำให้ใจกว้างมีเมตตาเห็นใจผู้อื่น เคยเป็นคนตระหนี่ถี่เหนียว ก็กลับกลายเป็นโอปอ้อมอริ มีใจอ่อนโยนกรุณา มุ่งหวังให้คุณภาพของใจสูงขึ้น นี่เป็นวัตถุประสงค์ถูกต้องแท้จริง

ส่วนเรื่องอานิสงส์ทางศีลเกิดขึ้นเร็วทันตาเห็น จะเป็นได้โชคได้ลาภ ทำมาค้าขึ้น ครอบครัวยั่งยืนเป็นสุขขึ้นมา หรือพบเหตุการณ์ดีต่างๆ อื่นๆ นั้นเป็นเพียงผลพลอยได้ ไม่ใช่ไว้วัตถุประสงค์หลักเหมือนเด็กขยันเรียนหนังสือ ข้อมมีความรู้กว้างขวาง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด เป็นความมุ่งหมายแท้จริง ส่วนการสอบได้คะแนนดีการเป็นที่รักของเพื่อนๆ ของครูอาจารย์ พ่อแม่พี่น้อง เป็นเรื่องของผลพลอยได้ ให้เข้าใจถูกต้องใจจะได้ไม่สับสน

อีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุด คือเมื่อทำงานไปแล้ว บุญที่เกิดขึ้นจะส่งผลเต็มที่ ถ้าเจ้าของงานตั้งมั่นอยู่ในคุณงามความดี ไม่ทำชั่วใดๆ พร้อมกันไป เหมือนต้องการนำภาชนะเช่นกระป๋องไปต้มน้ำ ก็ให้ใช้กระป๋องดีๆ ไม่แตกไม่รั่ว ใส่ น้ำได้เต็มที่ ถ้าทำงานแล้วไม่รักษาศีลคือทำชั่วไปพร้อมกันก็เหมือนนำภาชนะรั่วๆ ไปต้มน้ำ ได้มาก็รั่วหมด พอผลบุญจะเกิดบาปก็ตามมาทวง บุญก็หมดแรงให้ผลแล้วจะโทษว่าทำบุญไม่ได้บุญ ข้อมไม่ถูกต้อง นี่เป็นความสำคัญที่ควรสังวรอีกประการหนึ่ง

กัศจากจดหมายข่าวกัลยาณมิตร ฉบับมาฆบูชามหาสมณพุทธศักราช ๒๕๓๕
คอลัมภ์ "ป้าข่อยช่วยจ๊ะ" โดยอุบาสิกาฉวี วิจิตรกุล

ขอลุยเรื่องเคิบ

เมื่อวันมาฆบูชา ๒๕๓๖ หมู่คณะของเรา
ร่วมกันหล่อรูปเหมือนด้วยทองคำหนักกว่าพันกิโลกรัมของ
หลวงพ่อดอกปากน้ำ หล่อเสร็จนับแต่นั้นเราไม่เคยเห็นเลย
ตลอดสองปีเต็ม ระหว่างเวลาผ่านไปผู้ไม่ประสงค์ดีก็กล่าว
โจมตีว่าวัดด้วยซ้ำก็กล่าวหาเสียหายต่างๆ โดยเฉพาะหาว่าเรา
หลอกหลวงเอาเงินทองของประชาชนมาแล้วไม่หล่อรูปหลวง
พ่อฯ จริงๆ

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๕ ทุกคนที่มาร่วมงานดอก
เสาช้างสร้างมหาวิหารไว้รูปหล่อทองคำคงได้เห็นด้วยตาแล้ว
นะคะ ว่าเรามีรูปหล่อนั้นจริงๆ ถ้าคนเราจะมีสามัญสำนึกสัก
นิดย่อมไม่คำหน้อออกมาให้เป็นบาปกรรมแก่ตนเอง ก็สิ่งของ
ล้ำค่าควรร่วมครั้งพันล้านบาท จะเอามาตั้งทิ้งส่งเดชอย่างไร
ได้ สมัยนี้มีคนพาลปนอยู่ด้วยมากมาย ขนาดพระพุทธรูปทำ
ด้วยปูนแท้อ มีคนจ้างให้ทุบทำลาย ก็ยอมรับจ้างทำแล้ว
ทั้งๆ ที่ตนเองนับถือศาสนาพุทธนั่นแหละ เมื่อยังไม่มีสถานที่
เก็บที่มั่นคง พอจะไว้ใจได้ ทางวัดก็จำต้องไม่อนุญาตให้ผู้
คนเข้าเยี่ยมชมสักการะเพื่อความปลอดภัย เรื่องก็มีเท่านี้แต่
ก็พูดกันไปมากเรื่องสารพัด

ทุกคนได้เห็นรูปหล่อทองคำแล้ว ตอนนี้นำช่วยกันรีบ
สร้างวิหารกับเจดีย์พร้อมกันเลย เราจะได้เห็นหลวงพ่อบูชา
ของเราตลอดไป ینگะหลวงพ่อบ้านจะได้ช่วยตามผู้คนมาช่วยเรา
สร้างพระเจดีย์ให้เสร็จเร็วๆ พื้นวันนี้ไปเราก็ไม่ได้เห็นหลวง
พ่อบุชา อีกแล้ว ทางวัดจำเป็นต้องนำท่านไปเก็บรักษาไว้อีกต่อ
ไปอีก จนกว่าวิหารจะเสร็จ ینگะเราคิดถึงท่านมากเท่าไร เรา
ยังจะต้องชวนชวนช่วยกันให้ด่วนจ้ะ ให้วิหารเสร็จเร็วๆ

ถามว่าป่าทำไมถึงขยับชวนคุณนักร เรื่องสร้างปูชนียวัตถุ
ปูชนียสถาน ก็ป่าเคยบอกคุณบ๊อบๆ ไปไปว่าสิ่งใดที่มีผู้คนพา
กันมาราบไหวบูชา นั่นเป็นที่เกิดบุญกุศลอย่างยิ่งบุญเกิด
มาจากอุปถัมภ์ความอ่อนน้อมถ่อมตนที่นี้เทวดา ชั้นต้น
ประเภทที่อยากได้บุญเพิ่มเติมมีอยู่ ถ้าเขามาปกป้องรักษาวัตถุ

หรือสถานที่ดังกล่าวแล้ว เขาย่อมได้บุญจากการอนุโมทนาบุญที่ผู้คนมากระทำด้วยส่วนหนึ่งและยังมีโอกาสให้พรหรือช่วยเหลือผู้มาทำบุญในสิ่งที่พอจะทำได้ เป็นการสงเคราะห์อนุเคราะห์ เป็นบุญเพิ่มเติมอีกส่วนหนึ่ง

เมื่อใดวิหารเสร็จ ธรรมกายเจดีย์เสร็จเทพยดายอมพากันมารักษาเมืองแน่น ผู้คนมากราบไหว้ขอพร ขอความสำเร็จต่างๆ คงจะต้องพบความสำเร็จกันเป็นอศักรรย์ขนาดเวลานี้สิ่งก่อสร้างทั้งสองยังไม่ทันเกิดหลวงปู่ รูปหนึ่งทางจังหวัดระยองที่ป่าเขาล่าไ้หลายเดือนแล้วในหนังสือกัลยาณมิตรของวัด ท่านบอกกับคนที่ไปเยี่ยม ซึ่งคนนั้นบอกท่านว่าเขาไปทำบุญที่วัดพระธรรมกาย ท่านมองไปข้างหน้าหนึ่งอยู่สักครู่แล้วถามว่า ที่วัดนั้นทำบุญใหญ่อะไรนะตามต้นไม้ในบริเวณวัดมีเทวดาอยู่เต็มแน่นไปหมด กออนุโมทนาบุญนะ

พอท่านทราบเรื่องการสร้างพระประจำตัวท่านรีบเข้าไปในกุฏิ หยิบเอาข้อมออกมาเท ให้คนที่มาเขี่ยนับเงินดู ได้จำนวน ๗ พันบาท ท่านขอฝากทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัวด้วย คนรับฝากมีศรัทธาขอถวายเพิ่มอีก ๓ พันจนครบองค์ นี่ขนาดสิ่งก่อสร้างยังไม่เสร็จ เทวดามาอยู่กันตามต้นไม้แน่นเอียดแล้ว ถ้าเสร็จแล้วจะขนาดไหน

ป้าพูดเรื่องเทวดา เทวดาเนีย คุณอย่าเบื่อก็คิดว่าเป็นเรื่องมกขา เชื่อไว้เถอะ เห็นไม่เห็นอย่ากังวลใจ เชื่อแล้วจะได้มีกำลังใจประกอบคุณงามความดี เวลาจะทำชั่วก็ยังไม่คิด

อายุสี่สิบเจ็ดขวบ คนไม่เห็นแต่สี่สิบเจ็ดขวบ เห็น คิดเอาไว้
จะได้รู้สึกอายุ ไม่กล้าทำชั่ว

เวลาเราคิดทำบุญกุศลนั้นถ้าเทวดาช่วยได้เขาจะ
พยายามช่วยเต็มที่ แต่เราขอความช่วยเหลือเทวดาก็วิ่งกัน
วุ่นแล้ว ดังนั้นเวลานี้ใครก็ตามที่กำลังชวนชวนสร้างบุญ
กุศลเรื่องวิหารและธรรมกายเจดีย์อยู่อย่างขี้ขี้ มนุษย์ด้วย
กันพูดปากนกไม่ยอมรีบช่วยเรา ก็ไปขอให้เทวดาช่วยอีกแรง
หนึ่งคือเมื่อเราทำบุญกุศลอะไรๆ เช่น ทำทาน รักษาศีลและ
บำเพ็ญภาวนา ก็แบ่งส่วนบุญให้เทวดาอนุโมทนากุศลด้วย
แล้วก็ขอร้องให้ช่วยเหลือ ถ้าเรื่องเหล่านั้นไม่เกินวิสัย ก็ไม่
ใช้กรรมเก่าแรงๆ ตามมาทัน หรือไม่มีบุญเก่ามากพอทำให้
ได้ เทวดาจะบันดาลให้ด้วยฤทธิ์ สำเร็จได้ดังใจปรารถนา
ปามีเรื่องจะเล่าให้ฟัง

มีผู้ขายอัญมณีนามหนึ่ง ชอบขายให้กับพวกภรรยานาย
ทหาร ขายแล้วไม่ใคร่ได้เงิน คนซื้อชอบแต่ซื้อเชื่อ เป็นปีเป็น
หลายๆ ปีก็ไม่ใช้หนี้ จนคนขายเบื่อทวงไปเอง หนี้สินที่ยังค้าง
ชำระไม่ใช่แค่ล้านเดียว แต่นับเป็นสิบล้านบาท บังเอิญคน
ขายรู้จักกลยาณมิตรชาววัดเราได้รับคำบอกเล่าว่า พวกเพชร
พลอย อัญมณีมีค่านั่นเป็นหินที่ก่อตัวมาเป็นหมื่นเป็นแสน
บางทีเป็นล้านๆ ปี มักจะมีเทวดาประเภทหนึ่งอาศัยอยู่ใน
นั้นเพราะเทวดารู้ว่าเป็นของมีค่า มนุษย์คนใดได้เป็นเจ้าของ
ก็ไม่นำไปทำลาย มักจะนำไปตกแต่งเป็นเครื่องประดับ แล้ว
เก็บไว้ขอมเป็นที่อยู่ปลอดภัย ทั้งเนื้อหินเหล่านี้มักจะมีกรรม

เย็น อยู่อาศัยมีความสุข เทวดาก็ชอบอยู่ เรียกว่า กายสิทธิ์ เป็นเทวดาที่มีฤทธิ์เหมือนกัน ถ้าไม่ชอบใจเจ้าของ ก็บันดาลใจให้คิดซื้อขาย จนกระทั่งได้ไปอยู่กับผู้ที่ถูกใจ ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคนชอบทำบุญกุศลเพราะกายสิทธิ์ย่อมได้มีโอกาสอนุโมทนากุศลในการสร้างกุศลของเจ้าของด้วย คน ฟัง ฟังแล้วก็เอาไปคิด ก็คิดว่าตนเองมีอณุมณีที่เก็บไว้อย่างไม่ได้ขายหลายชิ้น ถ้ามีกายสิทธิ์อยู่ในนั้นจริง ก็จะทำบุญกุศล อุทิศให้ แล้วจะขอความช่วยเหลือเรื่องการค้า ให้ซื้อขายขาย กล่องเก็บหนี้สินได้ จึงตั้งชื่อให้ของทุกชิ้น แล้วตัดสินใจ สร้างองค์พระธรรมกายประจำตัว ให้เทวดาในอณุมณีที่ตนมี อยู่ และตั้งใจเก็บรักษาไว้ เมื่อสร้างพระอุทิศ ให้แล้ว ก็ค้าขายไปตามปกติ แล้วมาสังเกตดูจนดี อดเอามา เล่าให้ชาววัดผู้แนะนำผู้นั้นฟังว่าเป็นจริงตามที่บอกเพราะทำ มาหากินคล่องผิปกติ ขายไปก็ไม่ถูกโกงได้รับผลอย่างน่า อศจรรยย์ ตลอดจนหนี้เก่าก็เก็บได้คล่องขึ้นเป็นอศจรรยย์

ป้าเล่าอย่างนี้แล้ว คุณไม่ต้องคิดไปซื้อหาอณุมณี ชนิดใดมาเก็บนะกะ ดวงแก้วที่ทางวัดแจกมาให้ นั่นแหละ ค่ะ มีกายสิทธิ์ประจำอยู่ทั้งนั้น หลวงพ่อ ท่านเชิญพวกเขา มาอยู่ เพื่อให้ดูแลพวกเรา คุณทำบุญอะไรก็นึกแบ่งส่วนบุญ ให้เขาด้วยเทวดาจะได้ตั้งใจมีกำลังใจช่วยให้เรามีโอกาสทำบุญ ยิ่งๆ ขึ้น

เรื่องความช่วยเหลือของกาสยิทธิในดวงแก้ว ที่พระ
เดชพระคุณหลวงพ่อบุญเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายท่านแจกให้
เรานั้น ป้ามีตัวอย่างเพิ่งเกิดรายล่าสุด คือเมื่อวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๓๕ คุณแม่คุณลีลาวดี วัชรโรบล ฟังป้าคุยเรื่อง
นี้ ท่านก็อยากทดลองขอความช่วยเหลือในปัญหาที่มีอยู่ คือ
เคยทำธุรกิจที่ดินกับเพื่อนคนหนึ่ง ตกลงกันไว้ว่า เมื่อค้าขาย
พอมีกำไร จะถวายที่ดินให้วัดพระธรรมกาย ๑ แปลง ยังไม่
ทันถวายเพื่อนที่เป็นหุ้นส่วนก็มาคว่นถึงแก่กรรมไปเสีย
ก่อน ภรรยาเป็นผู้ดำเนินกิจการต่อ ท่านได้เล่าข้อตกลงดัง
กล่าวให้ภรรยาของเพื่อนทราบ ฝ่ายนั้นก็ไม้ออกความเห็น
นิ่งเฉยไปเสีย ทำให้ท่านรู้สึกลำบากใจ ไม่ทราบจะหาทาง
ออกอย่างไร เพราะเรื่องที่บอกใครๆ ให้อนุโมทนากันไว้แล้ว
แต่ดัน

คุณแม่คุณลีลาวดี จึงอธิษฐานขอความช่วยเหลือ
ปัญหานี้กับกาสยิทธิในดวงแก้วที่ท่านมี เมื่อท่านพบกับป้า
อีกครั้งในวันที่ ๒๐ มกราคม ท่านเล่าให้ฟังด้วยความ
ตื่นเต็นว่า

"ก็เป็นเรื่องแปลกนะคะคุณป้า ไม่น่าเชื่อก็ต้องเชื่อ
หลังจากอธิษฐานขอไม่กี่วัน ไม่ต้องไปทวงถามปัญหาที่เล่า
แล้วนั่นเลย ฝ่ายนั้นเป็นคนพูดเรื่องนี้ขึ้นมาเอง เดิมใจถวาย
ที่ดินตามที่ตกลงกันไว้ เหมือนปาฏิหาริย์ ใครก็นึกไม่ถึง เล่า
แล้วยังนึกว่า เป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ แต่ก็เป็นไปได้จริง "

ต่อจากนี้ป้าจะเล่าเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับหลวงพ่อบุญ

ปากน้ำท่านบ้าง เรื่องผลบุญจากการสร้างพระประจำตัวบ้าง เพื่อให้เป็นกำลังใจแก่ทุกคนช่วยกันตามเจ้าของบุญมาร่วมกันสร้างและเป็นพยานว่าบุญนั้นมีจริง ทำให้มีศรัทธาแก่ผู้ไฉนได้ฟัง

รายที่หนึ่ง ชื่อคุณอัมพร อยู่สุข บ้านอยู่สามชุก สุพรรณบุรี เล่าว่า ครั้งหนึ่งเธอขึ้นไปนั่งสมาธิที่สวนบัว จังหวัดเชียงใหม่ ใครๆ ที่ขึ้นไปพร้อมกันปฏิบัติธรรมแล้วได้รับผลโดยเร็วไปตามๆ กัน เมื่อเห็นผลแล้วก็มีศรัทธาเกิดขึ้นมาก พวกkipวารณาตนเป็นเจ้าภาพสร้างวิหาร ไว้รูปหล่อทองคำของหลวงพ่อกะเต็มกำลังความสามารถ คุณอัมพรเองปฏิบัติภาวนาไม่ได้ผลอะไร จึงล้มเลิก ไม่พิจารณา ทั้งที่มีผู้อื่นยืนยันว่าทำสำเร็จ

ในที่สุดจึงตั้งอธิษฐานจิตว่า ถ้าตนเองมีบุญพอที่จะทำบุญสร้างวิหารเท่าจำนวนตารางฟุตที่ตั้งใจสำเร็จแล้ว ขอให้มีปาฏิหาริย์อะไรสักอย่างในการปฏิบัติธรรมครั้งนั้น

เมื่ออธิษฐานไปแล้ว ในวันต่อมา ขณะที่นั่งภาวนาอยู่นั้นเองได้เห็นภาพเกิดขึ้นภายในศูนย์กลางกาย ไม่ใช่ดวงแก้ว ไม่ใช่พระพุทธรูปใสสว่างเหมือนที่คนอื่นๆ เห็น แต่กลายเป็นบึงน้ำใสสะอาดกว้างใหญ่ ขณะกำลังมอญงอยู่นั้นเอง ก็เห็นภาพหลวงพ่ อวัดปากน้ำ ท่านปรากฏขึ้นข้างตลิ่ง เมื่อท่านห้อยเท้าลงไปแตะที่พื้นน้ำ ฟ้าดินเกิดคอกบัวมากมาย สวยงามเป็นประกายระยิบระยับเต็มไปหมดทั้งห้วงน้ำ งามเป็นอัศจรรย์ ได้เห็นอยู่ครู่ใหญ่ เมื่อออกจากสมาธิ คุณอัมพรมีใจเบิกบาน ปีติยินดีนัก เชื่อมั่นเต็มเปี่ยมว่าตนเองเป็นผู้มีบุญ

พอ ที่จะชักชวนผู้คนสร้างวิหารได้จำนวนตามที่ตั้งใจจึงออกปากปวารณา

ในที่สุดเธอก็ทำสำเร็จเรียบร้อยไปแล้ว ขณะนี้กำลังชักชวนเพิ่มเติม เพราะกุศลกรรมนั้นหยุดทำไม่ได้ คราบใดที่ยังไม่เป็นพระอรหันต์จะต้องสั่งสมให้เพิ่มพูน จนกว่าบารมีทั้งสิบจะเต็มบริบูรณ์จึงจะหยุดลงได้ แต่กระนั้นพระอรหันต์เอง แม้ท่านจะทราบที่ท่านเลิกเกิดแล้ว ทำบุญกุศลอะไรๆ ต่อ ก็ไม่สามารถเป็นอานิสงส์ส่งผลให้แต่อย่างใด ท่านก็ยังทำบุญกุศลต่อ นับเป็นมหากริยา ด้วยเมตตาที่มีต่อสัตว์โลกทั้งหลาย

ป้าต้องขออนุโมทนากับคุณอัมพร ในเรื่องนี้ คิดว่าทุกคนก็ลงชวนขายชิงๆ ขึ้นทำนองเดียวกัน

รายที่สอง คุณประพิม เพ็งคล้าย บ้านอยู่ตำบล ท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เล่าว่าเธอได้บอกบุญสร้างพระประจำตัว และชักชวนเพื่อนบ้านข้างเคียงหลายบ้าน ซึ่งก็พากันเต็มใจทำ แต่บ้านตรงข้ามเธอไม่แน่ใจ จึงไม่ได้บอก บ้านนั้นมีคนเจ็บหนัก เพราะได้รับอุบัติเหตุบางอย่าง ซึ่งโครงหักทิ่มเข้าไปภายในเป็นแผลเน่า มีอาการไข้ ร้องทรมานทรมาน มีหัวฝีไหลออกมาตามผิวหนัง เสียงคนเจ็บร้องครวญครางอยากตาย ได้ยินกันไปทั่ว ใครเห็นแล้วก็พากันคิดว่า ต้องตายแน่ในเร็วๆ นี้ เพื่อนบ้านคนหนึ่งตัดสินใจไปชวนคนเจ็บทำบุญสร้างพระประจำตัว คนเจ็บจึงเชิญคุณประพิมไปพบเพื่อฝากเงินทำบุญ

เป็นเรื่องแปลก หลังจากทำบุญสร้างองค์พระแล้ว
อาการป่วยก็ดีขึ้นเรื่อยๆ จนหายมีชีวิตรอยู่กระทั่งทุกวันนี้

ราชที่สาม คุณวันทนา ผ่องผิว อยู่ตำบลสวนดอกไม้
อำเภอเสนาให้ จังหวัดสระบุรี เล่าว่าได้ไปชวนเพื่อนชื่อ คุณสุ
ณี พุตระกูล ซึ่งเพิ่งคลอดลูกชายอายุเดือนเศษ สร้างพระ
ประจำตัว คุณสุณีมีศรัทธามากต้องการทำบุญเต็มที่ แต่ยังไม่
มีเงิน จึงไปนำรูปหล่อหลวงพ่อดปากน้ำและดวงแก้วที่คุณ
วันทนา มอบให้เป็นของขวัญลูกชายมาวางไว้ใกล้ๆ ลูก
พนมมืออธิษฐานจิตว่า

"ถ้าลูกของเธอ เกิดมาเพื่อสร้างบุญสร้างบารมีแล้ว ขอ
ให้เธอจะมีโชคลาภเป็นเงินให้มากพอสร้างพระประจำตัวให้ตน
เองและลูกด้วย" เป็นเรื่องแปลก ไม่กี่วันต่อมาเธอได้ลาภเป็น
เงินแสนทำบุญได้จริงๆ

ราชที่สี่ คุณฉวีฐิติ พรหมเกิด เล่าว่า เมื่อได้ทำบุญ
พระประจำตัวให้คนในครอบครัว รวม ๕ ราย มีตนเอง
สามี พ่อ พี่ชาย และมารดา ที่ตายไปแล้วด้วย เพียงไม่กี่
วัน เธอได้ฝันประหลาดเหมือนเดินทางไปจริงๆ ว่า เธอและ
หมู่ญาติที่ยังมีชีวิตรอยู่รวม ๔ คนที่ได้ร่วมกันสร้างพระประจำ
ตัวได้ไปขึ้นรวมกันอยู่ในเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ สักครู่มี
เสียงประกาศบอกให้กลุ่มของเธอขยับที่ขึ้น จะมีเจ้านายมา
เมื่อกลุ่มของเธอย้ายที่ขึ้นเรียบร้อยแล้ว คุณแม่ของเธอที่ตายแล้ว
ได้เดินมา สวยงามมาก ใส่ไปหมดทั้งตัว หน้าตาผ่องใส ผม
ที่เคียวขาวโพลนเมื่อก่อนตาย เวลานี้ดำขลับ เมื่อแม่มาถึงแม่

ได้ขึ้นไปยืนอยู่บนฝ่ามือของเธอ ตัวของแม่ไม่มีน้ำหนักเลย แม่พูดบอกกับเธอว่า "ดิม ช่วยส่งแม่หน่อยซิลูก"

เธอตอบว่า "แม่ หนูรักแม่นะ แม่ของหนูคนเดียว หนูจะส่งแม่ขึ้นสวรรค์" พูดแล้วเธอก็ยื่นมือยกแม่สูงขึ้นเรื่อยๆ พยายามบิดแขนและมีมือเหนือศีรษะให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อสุดมือแล้วมารดาของเธอก็ลอยหายวับลับตาไป เธอก็ตกใจตื่น พร้อมทั้งเชื่อมั่นว่า บุญที่เธอสร้างองค์พระอุทิสให้แม่ทำให้แม่ได้ไปสวรรค์แล้วจริงๆ

ราชที่ห้า คุณศศิธร สิริวิโรธกุล อาชีพรับทำประตูหน้าต่างและวงกบ อยู่อำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี ได้ทำ บุญสร้างองค์พระประจำตัวของตนเองและสามี เป็นเงิน ๒ หมื่นบาท

หลังจากทำบุญแล้วไม่กี่วัน ก็ฝันประหลาดฝันว่าสามีตายในแม่น้ำเจ้าพระยาในฝันเธอเสียใจมากและรู้สึกเป็นห่วงการค้าที่กำลังทำมาหากินด้วยกัน ขณะนั้นมีพระภิกษุ ๔ รูปเดินมา ท่านแนะนำให้เธอพนมมือกล่าวคำอุทิศส่วนกุศลที่สร้างพระธรรมกายประจำตัวให้สามี คุณศศิธรทำตามคำแนะนำพระภิกษุสวดมนต์บท ชะลา... พอสวดจบ ไม่ทราบว่ามันหายไปทางไหน เธอกลับเห็นสามีกำลังขึ้นมาจากแม่น้ำเจ้าพระยา ขณะนั้นน้ำทั้งแม่น้ำกลายเป็นสีทองไปหมด รวมทั้งตัวสามีก็เป็นสีทอง สามีเดินช้าๆ มาหา เธอก็เดินเข้าไปหาพร้อมกับบอก สามีว่า เธอสร้างพระประจำตัวให้แล้ว พออีกฝ่ายแสดงอาการรับทราบคุณศศิธรก็ตกใจตื่นเวลานั้นดีหำเศษ

นับจากวันฝันประหลาดนั้นเป็นต้นมา สามีของเธอ

ซึ่งมีโรคประจำตัวกล้ำเนื้อหัวใจข้างซ้ายผิดปกติ มีลิ้นหัวใจ
ปลิ้นออกมาตั้งแต่เกิด จะเจ็บหัวใจอยู่เป็นประจำ
กลับมีอาการดีขึ้นความเจ็บลดลงและไม่ถี่เหมือนเดิม ทำให้
ครอบครัวของเธอเชื่อในผลบุญการสร้างพระเป็นอย่างยิ่ง

เรื่องทำบุญแล้วหายเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นเรื่องเฉพาะ
ราย แสดงว่าคนเจ็บมีบาปกรรมเบาบางลงทำบุญใหญ่ บาป
เก่าก็หลุดไป เป็นอโหสิกรรม หหมดกำลังให้ผล รายใดทำบุญ
แล้วก็ยังไม่หายป่วย แสดงว่ามีบาปหนักอยู่ ควรต้องทำบุญ
ให้มากยิ่งขึ้น แม้บุญจะช่วยให้หายเจ็บ หายตายไม่ได้
บุญก็ยังตามไปเป็นเพื่อนเดินทางไปในปรโลก ดีกว่าเดินทาง
ว้าเหวไปตามลำพัง

ป้าเล่ามาให้ฟังแก่นีก่อนนะคะ อย่าลืมหน้าที่ของเรา
ต้องร่วมกันสร้างมหาทานบารมี สร้างธรรมกายเจดีย์และ
มหาวิหารให้เสร็จ ต้องถือศีลควบไปด้วย ส่วนเรื่องภาวนา
นั้นเป็นของดี ต้องทำประจำในทุกอธิชาตที่นึกได้อยู่แล้ว มี
วัตถุดิบของใจทำทานได้มีความช่วยเหลือตรงหน้าให้วันจึงถือศีล
ได้

แต่ภาวนาทำได้ที่ใจตลอดเวลา ไม่ควรอ้างโน่น อ้าง
นี่เพื่อไม่ยอมทำ เราไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์แก่ใคร ทำเพื่อ
เกิดบุญกุศลแก่ตนเอง

กะไม่ดี อดกังวลเรื่องภาวนาแล้วเห็นอะไรไม่เห็น
อะไรแค่ทำใจให้หยุดนิ่งสนิทชั่วระยะเวลาช่วงกระตักหูหรือ
งูแลบลิ้นก็ได้บุญเป็นปริมาณเท่าฟ้าครอบแล้ว

ใครมีวาระมาไม่เก็บเกี่ยวเอาบุญติดตัวไปข่มนับ
ว่าไม่มาก...ใช่ไหมคะ

กรรมกายเจดีย์

พระบรมศพ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

๒๕๕๕

๒๕๕๕

ศรัทธาต้องคู่กับปัญญาเสมอ

คุณนงคราญ คณะพันธ์ อยู่บ้านเลขที่ ๖ ถ.สุริยาตร์ ซอย ๑๔ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ได้มาเล่าให้ฟังว่า เธอไม่ได้มีการศึกษาสูง จึงเรียนวิชาหมอนวดแผนโบราณ และเปิดรับนวดขึ้นที่บ้าน เมื่อได้มาทำบุญที่วัดธรรมกาย ก็ได้หัดภาวนาตามที่ท่านเจ้าคุณหลวงพ่อสอน กำหนดใจหยุดได้ค่อนข้างดี มักเห็นนิมิตดวงสว่างที่ศูนย์กลางอยู่เสมอๆ

เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๘ คุณนงคราญได้ไปร่วมพิธีทอดผ้าป่าที่วัดถ้ำป่าฎิหารีย์ อ.โขงเจียม เสร็จพิธีแล้ว คุณนงคราญได้เดินชมบริเวณวัดและลงไปกราบพระพุทธรูปในถ้ำป่าฎิหารีย์ แล้วเดินทางกลับพร้อมหมู่คณะ เมื่อนั่งรถกลับ คุณนงคราญก็นั่งสมาธิมาเรื่อยๆ ไม่ได้คิดเรื่องอื่นใด กระทั่งรถวิ่งห่างจากวัดได้ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ขณะที่ยังมองดวงไฟสว่างกลางท้องอยู่มีความรู้สึกเหมือนได้ยินคำสั่งว่า ทำกลางท้องให้สว่างยิ่งขึ้น เธอก็นึกให้สว่างตามนั้น ทันทีเมื่อสว่างจ้าดี แล้วได้เห็นสัตว์ชนิดหนึ่งลำตัวขาวเป็นพญางูใหญ่ ไม่เห็นส่วนหัว เห็นแต่ท่อนที่เป็นลำตัว มีขนาดใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๓-๔ เมตร ลำตัวขาวมาก เมื่อนึกถามไปว่าขาวเท่าไร ก็ได้ยินเสียงตอบว่าขาว ๓ กิโลเมตร เกสส์ของเขาสวยงามเป็นสีเขียวเหมือนมรกต ด้านท้องมีสีเหลืองและขาวปนอยู่

พอนึกสงสัยว่าเป็นสัตว์อะไรมาจากไหน ก็เหมือนได้ทราบคำตอบทันทีว่า เราคือพญานาคราช มีหน้าที่ต้องเฝ้าสมบัติอยู่ในถ้ำป่าฎิหารีย์ปกติเราจะนอนหลับเป็นเวลานานมาก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จอุบัติขึ้นในโลกคราวหนึ่ง เราจึงจะตื่นขึ้นมาทีหนึ่ง แต่เวลานี้กำลังจะมีการสร้างธรรมกายเจดีย์ เป็นบุญใหญ่เกิดขึ้นในโลกนี้ เปรียบเหมือนพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เธอรู้ไหมธรรมกายเจดีย์นั้น สะเทือนถึงบันดาล ถึงสวรรค์ และทุกภพภูมิในจักรวาลทุกชีวิตใน ภพภูมิเหล่านั้น ล้วนแต่อยากได้บุญใหญ่ครั้งนี้

เราก็ตื่นขึ้น เพื่ออยากได้นุญนี้ด้วยเหมือนกัน เราอยากไป
เกิดเป็นคน จะได้ร่วมสร้างธรรมกายเจดีย์ครั้งนี้ด้วย เรา
อยากไปแล้ว เราอยากไปแล้ว จึงอยากขอความช่วยเหลือ
จากเธอ

คุณนงคราญนึกถามว่า แล้วจะให้ช่วยอย่างไร พญานาคนั้นตอบว่า เวลาบอกบุญชวนใครสร้างพระประจำตัว
สำเร็จ ให้เรียกบอกให้เขาได้อนุโมทนาบุญด้วยทุกครั้ง คุณ
นงคราญจึงคิดว่า ไม่ทราบภาพที่เห็นเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า
อธิษฐานว่าถ้าเป็นเรื่องจริง กลับไปถึงบ้านวันนี้ ขอให้มีคน
มาทำบุญสร้างองค์พระอย่างน้อย ๑ องค์

ก็เป็นเรื่องแปลก เมื่อกลับถึงบ้าน ตอนเที่ยงวัน มี
ผู้หญิงที่ไม่เคยรู้จักมาให้นวด คุณนงคราญได้บอกบุญสร้างองค์
พระ สตรีนั้นขอทำบุญสร้างถึง ๓ องค์ ตอนเย็นมีคนมาจาก
นครพนม จากลาวและมุกดาหาร ล้วนแต่ยินยอมทำบุญตามคำ
เชิญชวนทุกคน รวมวันนั้นได้องค์พระถึง ๑๑ องค์

วันดอกเส้าแจ่มเป็นปฐมฤกษ์สร้างธรรมกายเจดีย์ ๘
กันยายน ๒๕๓๘ พญานาคมาให้เห็นในสมาธิอีก โดยไม่ให้
เห็นหน้าเหมือนเช่นเคย ขอร้องให้พาพระภิกษุและหมู่คณะที่
ร่วมกันสร้างธรรมกายเจดีย์ที่คุณนงคราญรู้จักไปกวาดน้ำแบ่ง
ส่วนบุญให้ด้วย โดยบอกทางเดินในถ้ำปาฏิหาริย์ ที่จะไปยังที่
อยู่ของเขาโดยละเอียด

คุณนงคราญได้ทำตามคำขอร้อง เป็นเรื่อง
ประหลาด ทางเดินในถ้ำเป็นตามพญานาคบอกทุกประการ

พระภิกษุที่ไปด้วย ท่านอธิษฐานจิต ขณะทำสมาธิกวาดน้ำ
 ขอเห็นร่างพญานาคด้วยตาเนื้อ เมื่อท่านลืมตาขึ้น ก็ได้เห็น
 ภาพจริงๆ อยู่ครู่ใหญ่ ส่วนคุณนงคราญเมื่อกวาดน้ำ อุทิศ
 ส่วนกุศลที่ไปร่วมบุญตอกเสาเข็ม และสร้างพระธรรมกาย
 ประจำตัว จารึก ชื่อว่าพญานาคราช ณ ถ้าปาฎหาริย์ให้
 ถึง ๒ องค์ ตอนแรกมองไม่เห็นภาพได้ขึ้นเป็นเสียงพูดว่า
 'เราได้บุญแล้ว จะไปเกิดใหม่ในเมืองมนุษย์ ขอให้จำหน้าเรา
 ไว้ให้ดีๆ จำให้แม่น เราจะได้พบกันที่เมืองมนุษย์นั้น'

พอเสียงพูดขาดคำ คุณนงคราญก็ได้เห็นภาพใบหน้า
 ของพญานาค เธอบอกว่าเธอจำได้แม่นยำเพราะใบหน้าที่
 เห็นนั้น ไม่เหมือนลักษณะหน้าพญานาคที่เราเห็นกันตามรูป
 ปั้นในเมืองมนุษย์ ซึ่งเป็นลักษณะหัวสามเหลี่ยม เหมือนหัว
 งู แต่ใบหน้าพญานาคราชที่คุณนงคราญเห็น มีรูปหน้าทาง
 แบนเหมือนหน้าของคนเรา มีตา จมูก ปาก อยู่ด้านเดียว
 กัน

ป้ายืนยันว่า หน้าตาของพญานาคเป็นอย่างนั้นจริง
 คือเหมือนคนเรา แต่ตัวเหมือนงูใหญ่ เพียงแต่ ใบหน้าไม่ข้ม
 แขนง กว้างผด ตาแดง บางตัวก็มีเขี้ยวด้วย ทั้งนี้เพราะเมื่อ
 สมัยเป็นมนุษย์เป็นคนมักโกรธ คนที่ทำอภิญญาจิตได้จะเห็น
 รูปกายพญานาคตามความเป็นจริง ส่วนรูปปั้นที่คนปั้นไม่มี
 อภิญญาจิต ก็ปั้นไปตามจินตนาการ เมื่อเป็นงูมีระดับ มี
 ฤทธิ์อำนาจ จึงใส่หางอน ใส่มงกุฎให้พิสดารออกไป เมื่อ
 พญานาคราช ลาไปเกิดเป็นมนุษย์แล้ว คุณนงคราญเล่าว่า

นั่งสมาธิครั้งใดก็ไม่ปรากฏตัวให้เห็นอีก

ต่อมาอุตรไปคิดขณะอยู่ในสมาธิว่า มีใครในภพอื่น
อยากได้บุญสร้างพระธรรมกายเจดีย์อีกบ้างหนอ ทันทีนั้นก็ม
ีร่างชายสูงอายุปรากฏขึ้นแนะนำตนเองว่า ชื่อหลวงผาด
เป็นข้าเก่าของเจ้าเมืองอุบลราชธานีสมัยโบราณเวลานี้อยาก
ได้บุญสร้างพระธรรมกายเจดีย์มาก ขอให้คุณนงคราญไปบอก
คุณพลสวัสดิ์ โทณะวณิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรของจังหวัดในรัฐบาลยุคนั้น เพราะคือเจ้าเมืองอุบล
เก่า ในชาติที่เป็นเจ้านายของหลวงผาด เมื่อคุณนงคราญ
ออกจากสมาธิ ได้นึกถึงเรื่องนี้ แต่ไม่กล้าไปพบอดีต ส.ส.
ท่านนั้นเพราะไม่รู้จักกัน อาจถูกหาว่าเป็นคนบ้ามาพูดหลอ
ลวง

กระทั่งวันหนึ่งมีธุระไปสถานที่ราชการแห่งหนึ่งกับ
เพื่อน ขณะที่กำลังรอกอยเจ้าหน้าที่ได้มองเห็นหนังสือเกี่ยวกับ
ประวัติจังหวัดตนเอง มีความรู้ในย่ออ่านหนังสือไม่ใคร่ออก จึง
ขอให้เพื่อนช่วยอ่านดูรายชื่อราชการ สมัยมีตำแหน่งเจ้าเมือง
โบราณ ปรากฏว่ามีชื่อหลวงผาด เป็นข้าราชการอยู่ด้วยจริง

เมื่อมีตัวหลวงผาดจริง คุณนงคราญจึงมีกำลังใจเชื่อมั่น
ในสมาธิ คัดสินใจเดินทางไป พบอดีต ส.ส. ดังกล่าว เล่าเรื่อง
หลวงผาดขอส่วนบุญให้ฟัง ก็เป็นเรื่องแปลกที่ได้รับความร่วม
มือทำบุญด้วยดี ท่านผู้นั้นเต็มใจทำบุญสร้างองค์พระให้ผี หลวง
ผาด

กรันคุณนงกราณกลับมาม้านในกินนนั้น ขณะทำสมาธิเห็นความใสสว่างอยู่ เกิดภาพชายชราอีกคนหนึ่งปรากฏขึ้น บอกว่าตนเองคือบิดาของ ศ.ส. กนเดียวกัน ชื่อพ่อไพฑูรย์ ตกเรือบินตายมา ๒๐ กว่าปีแล้ว มีชีวิตลำบาก อยากได้บุญเหมือนหลวงผาดบ้าง ขอให้คุณนงกราณไปบอกคนในครอบครัวของตน ทำบุญสร้างพระให้ด้วย

คุณนงกราณชี้แจงไปว่า ไม่กล้าไปที่บ้านนั้นอีก เกรงผู้คนในบ้านจะเห็นว่า เป็นเรื่องหลอกลวง ถ้าอยากได้บุญมากจริงๆ ขอให้พี่พาคคนในบ้านมาทำบุญเอง อย่าให้เกิน ๑๕ วัน ก็เป็นเรื่องประหลาดอีก เช้าวันรุ่งขึ้น ทั้งมารดาอดีตของ ศ.ส.ท่านนั้น และภรรยา มาหาคุณนงกราณที่บ้าน บอกว่าเมื่อคืนอยู่ดีๆ กอเคล็ด หัวไหล่เจ็บขึ้นมาพร้อมกันทั้งสองคน รู้ว่าคุณนงกราณ มีอาชีพเป็นหมอนวด จึงพากันมาให้ช่วยนวดให้หายด้วย คุณนงกราณก็นวดให้จนหาย พร้อมทั้งเล่าเรื่องพี่พ่อของอดีต ศ.ส. มาขอส่วนบุญโดยละเอียด

ทั้งมารดาและภรรยาอดีต ศ.ส. ประหลาดใจมาก คุณนงกราณไม่เคยรู้จักผู้ตาย ทำไมจึงบอกลักษณะต่างๆ ถูกต้องหมด ว่ามีรูปร่างหน้าตาอย่างไร อายุขนาดไหน ถ้อยคำสำนวนที่สั่งฝากให้มาพูดล้วนแต่เป็นลักษณะของตัวจริงทั้งสิ้น ไม่มีอะไรเคลือบแคลงสงสัย ทั้งผู้ตายยังบอกว่าการทำบุญให้ทานอุทิศส่วนกุศลที่ทำให้ ก็ได้รับผลบุญทุกครั้ง แต่เป็นบุญไม่มากมายอะไร เปรียบไปแล้วเหมือนมีรายได้พอกินพอใช้ไปวันหนึ่งๆ แต่ถ้าทำบุญด้วยการสร้างองค์พระประดิษฐานไว้ที่ธรรมกายเจดีย์อุทิศให้ครั้งนี้เปรียบเหมือนให้

สมบัติเป็นร้อยล้านพันล้านแก่ผู้ตายจะทำให้ผู้ได้รับอยู่สุขสบายไปจนสิ้นอายุขัยในภพนั้นๆทีเดียว

ทั้งสองคนมีศรัทธาเกิดขึ้นมา ไม่สงสัยว่าคุณนงคราญจะหลอกลวงอะไร เพราะเงินทำบุญไม่ต้องฝากคุณนงคราญก็ได้ จะส่งตรงไปยังวัด ก็มีที่อยู่ให้จึงร่วมใจกันสร้างพระประจำตัวอุทิศให้ทั้งผู้ตายและสมาชิกในครอบครัวทุกคน รวมเป็น ๖ องค์ คตินั่นเอง ผู้ตายได้มาเข้าฝันพาคุณนงคราญไปดูที่อยู่ใหม่เป็นวิมานสวยงามมาก

คุณนงคราญเล่าต่อไปว่า "คุณป้ารู้มั๊ยคะ เวลานี้หนูเล็กน้อยง่่าสมาธิแล้ว ได้แต่ทำทานถือศีลไหว้พระสวดมนต์อย่างเดียว" เมื่อป้าซักถามถึงสาเหตุเธอเล่าต่อว่า

"ก็หนูทำสมาธิ พอใจเสียแล้ว ก็อดนึกถึงเรื่องพวกผีต่างๆ ไม่ได้ ว่ามีใครอยากได้นูญอีกมั๊ยคุณป้าคะ ภาพที่หนูเห็นเหมือนอย่างกับผู้ที่ไปดูคอนเสิร์ตของนักร้องดังๆ เชียวค่ะ ชูมือกันสลอนแน่นเอียดไปหมด เป็นแสนเป็นล้าน ใครจะไปช่วยไหวหนูไม่อยากจะอยากเห็นแล้วค่ะ"

ป้าอธิบายไปว่า เรื่องทำสมาธินั้นเป็นเรื่องทั้งไม่ได้ เพราะการทำใจให้ใสสว่าง เป็นการทำให้จิตบริสุทธิ์ ตามคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ตรัสสอนไว้ในโอวาทปาฏิโมกข์ วันเพ็ญมาฆฤกษ์ว่า ให้ละความชั่วทั้งปวง ทำความดีให้เต็มที และทำจิตให้บริสุทธิ์ ซึ่งก็คือการภาวนา

การภาวนาคือไปก็ให้นึกให้ใสสว่าง เดินเข้ากลางไปภายใน ห้ามนึกถึงเรื่องอื่นใดอีก เด็กสาวรับคำว่าจะไป

ภาวนาค้อ โดยไม่นึกถึงเรื่องอื่นๆ อีก เพราะรู้สึกเข็ด

ป่านาเรื่องนี้มาเล่าให้คุณฟัง ไม่ใช่ให้เชื่อ นะคะ ต้องใช้ปัญญาพิจารณาเอา โดยเฉพาะปัญญาจากการภาวนา อยากรู้ว่าเป็นเรื่องจริงหรือไม่ ก็ภาวนาให้เห็นภายในกาย จนถึงกายธรรม คุณด้วยญาณของกายธรรมก็จะทราบแท้จริง แต่ถ้าปฏิบัติภาวนาอย่างไรๆ ก็ไม่เป็นผลสำเร็จสักที จะคิดว่าบุญสร้างกรรมกายเจตีย์นั้นยิ่งใหญ่จนสักสะเทือนไปทั่วทั้งจักรวาลแม้ภพสวรรค์ ภพบาดาล กระทั่งพญานาคราชต้องคืบขึ้นมาแสวงหาบุญ

เราพูดส่ำห้ได้เกิดเป็นมนุษย์ อยู่ขณะนี้ปล่อยให้เสียโอกาสไปได้อย่างไร เชื่อแล้วรีบเร่งชวนชาวร่วมใจกันสร้างให้สำเร็จ เชื่ออย่างนี้มีประโยชน์ ควรเลือกเชื่อไว้ก่อน และรีบทำตามความเชื่อ เราขอมมีแต่กำไรฝ่ายเดียว มีศรัทธาคู่กับปัญญาพร้อมกันไปอย่างนี้ค่ะ

คัดจากจดหมายข่าวกัลยาณมิตร ฉบับวิสาขบูชา พุทธศักราช ๒๕๔๐
คอลัมภ์ 'ป้าขอคุยด้วยจ๊ะ' โดย อุบาสิกาฉวี วิจิตรงกุล

เรื่องของนักเผยแผ่ศาสนาโลก เมื่อสี่ร้อยกว่าปีที่แล้ว

ทุกวันนี้บังเอิญป้าได้รับหนังสือชื่อ นอสตราดามูส จากพวกเราท่านหนึ่ง อ่านแล้วเห็นว่า แปลกดี เพราะมีเรื่องเกี่ยวกับหลวงพ่อดปากน้ำของเราด้วย จึงใคร่นำมาคุยให้คุณฟัง ผู้เขียนหนังสือเล่มที่ป้ากล่าวถึงเป็นคริสต์ศาสนิกชน ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องเขียนเชียร์พระพุทธศาสนา เขาเขียนไปตามข้อเท็จจริง และเหตุผลที่ควรจะเป็น

นอสตราดามูสเป็นชาวฝรั่งเศสเชื้อชาติยิว เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ค.ศ ๑๕๐๓ (พ.ศ๒๐๔๖) เมื่อ ๔๕๔ ปีมาแล้ว มีความรู้และอาชีพเป็นแพทย์ แต่มีความสามารถทางจิต เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ล่วงหน้าได้ถ้าพูดทางพุทธศาสนา เราเรียกว่า มีญาณหยั่งรู้อนาคต เท่าที่ป้าอ่านจากประวัติดูเหมือนจะใช้กสิณไฟเพราะจุดเทียนในห้องทำงาน

ทางจิตตลอคติน

พอดิ ป้าเรียนวิชาอักษรศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ ๔๔ปี มาแล้ว เรียนประวัติศาสตร์ของชาติต่างๆ รวมอยู่ด้วย แม้ว่าคำทำนายของ นอสตรามุสจะเขียนไว้ในรูปคำประพันธ์เพื่อหลีกเลี่ยงการจับผิดขององค์กรทางศาสนา แต่เมื่อผู้แปลทั้งหลายแปลกันออกมาแล้วสามารถทราบรายละเอียดคำทำนาย เหล่านั้นได้ชัดเจน เป็นคำทำนายที่ถูกต้องตรงตามคำพยากรณ์หมดทุกเหตุการณ์ เช่น ความเป็นไปในราชวงศ์ของฝรั่งเศส ความยิ่งใหญ่ทางทะเลของอังกฤษ เรื่องของประเทศอเมริกา เรื่องสงครามโลกครั้งที่สอง เกิดเหตุการณ์ยิ่งใหญ่สองคนคือฮิตเลอร์ และมุสโสลินี เรื่องของประมุขศาสนาคริสต์ เรื่องวิทยาการสมัยใหม่ ตลอดจนความวิปริตแปรผันของธรรมชาติในโลก เรื่องการตายของเคนดี้ ๓ คนพี่น้อง เรื่องการเดินทางไปโลกพระจันทร์ เรื่องความล้มเหลวของจรวดเชลเรนเจอร์ เรื่องความเกิดขึ้นและเสื่อมสลายไปของลัทธิคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะในประเทศจีน เหล่านี้ เป็นต้น ซึ่งคำทำนายเหล่านั้นบอกรายละเอียดไว้ราวกับเห็นมาด้วยตนเอง

เรื่องในอดีตที่ผ่านไปแล้วนั้น นับเป็นพยานยืนยันความแม่นยำของคำพยากรณ์อย่างแท้จริง ป้าจะไม่นำมาคุยกับคุณ เพราะก็เหมือนการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ซ้ำ แต่ที่น่าคิดคือเรื่องในอนาคตนะกะ

นอสตราดามุสพูดถึงอนาคตว่า หลังจากสงครามโลก

ครั้งที่สองเสร็จสิ้น ลงแล้ว โลกจะไม่สงบที่เดียว มีการขัดแย้งและสงครามที่โน่นที่นี่และจะรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มีจอมกระหายเลือดเกิดขึ้นรายที่จะทำให้เหมือนเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ ซ้อมาบูส ชื่อนี้ถ้าเขียนเป็นภาษาอังกฤษ นำไปส่งกระทรวงแล้วอ่านว่า ชัดคัม สงครามจะเริ่มจากตะวันออกกลาง (เข้าใจว่าเริ่มมาตั้งแต่สงครามอ่าวเปอร์เซีย) และจะร้ายแรงขึ้นเรื่อยๆ ในระหว่างปี ค.ศ ๑๙๙๙-๒๐๔๔(พ.ศ ๒๕๔๒-๒๕๔๗)

ในระหว่างเวลาเหล่านี้ โรคร้ายแรงก็จะเกิดขึ้น ผู้คนจะล้มตายมากมาย ทั้งสงครามอาวุธมหาประลัย (นิวเคลียร์) พืชสารเคมี การจลาจลก่อการร้าย อุบัติเหตุตายหมู่ ภัยธรรมชาติ แผ่นดินไหว ไฟไหม้ น้ำท่วม จะทำให้เหมือนเกิดสงครามล้างโลก ยังมีพฤติกรรมเลวทรามของมนุษย์ทุกวงการ เกิดขึ้นมากมาย ไม่เว้นวงการศาสนา จนในที่สุดเหล่านมนุษย์หมดที่พึ่ง

ศาสตราจารย์เจริญ วรรณะสิน ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ โดยที่ท่านเองนับถือศาสนาคริสต์ ได้กล่าวถึงคำพยากรณ์ของนอสดราคุมเกี่ยวกับผู้นำศรัทธาใหม่ที่จะเกิดขึ้นตามคำทำนายของท่านไว้ดังนี้

คำทำนายเกี่ยวกับผู้นำศรัทธาใหม่ของชาวโลกนั้น มีว่า "เผยโฉมหน้าออกมาให้โลกเห็น ช่วงกลางศตวรรษที่ ๒๐ เป็นบุคคลที่มาจากทวีปเอเชียเป็นสาวกขององค์เทพที่ยิ่งใหญ่ชื่อของท่านผู้นี้จะมีความหมายเกี่ยวกับ "พระจันทร์"

ร่างอยู่ในสีเพลิง มือถือแขนงไม้ นั่งวิปัสสนากรรมฐานจนสำเร็จเห็นสังขารมโนคตินพระจันทร์เต็มดวงเห็นภาพในดวงจิตเหล่าสาวกจะนำท่านไปสู่ความเป็นอมตะหล่อรูปของท่านเป็นทองคำ"

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ยืนยันว่า ผู้นำศรัทธาใหม่ที่เกิดขึ้นตามคำทำนาย และมีผู้นับถือปฏิบัติตามคำสอนกันแพร่หลายทั่วโลก น่าจะเป็นหลวงพ่อวัดปากน้ำภาษีเจริญ (พระมงคลเทพมุนี) เพราะมีลักษณะตรงกับคำพยากรณ์ทุกประการ

ป้าอ่านแล้วรู้สึกเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งเทียบเคียงดูก็ยิ่งเห็นความเป็นไปได้มากที่สุดคุณลองอ่านดูตามที่ป้าเข้าใจเนื้อความนะกะ ป้าลอกคำแปลเป็น ภาษาไทยของผู้เขียน แล้วต่อด้วยความเห็นของป้า

ช่วงระหว่างศตวรรษที่๒๑...คือ ค.ศ.๑๙๕๐ (พ.ศ. ๒๔๙๓) เป็นเวลาที่หลวงพ่อวัดปากน้ำเริ่มเผยแผ่ธรรมะแล้ว

เป็นกณมาจากเอเชีย...ท่านเป็นคนไทย ก็ต้องเป็นคนเอเชียแน่นอน

เป็นสาวกของเทพที่ยิ่งใหญ่...ท่านเป็นสาวกพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจกะ เหนือเทพเจ้าเสียด้วยซ้ำ

ชื่อที่สองของท่านมีความหมายเกี่ยวกับดวงจันทร์...ถาหรานามคอรเป็น พระภิกษุคือ จันทสโร(รัศมีจันทร์)

พักอยู่ในความเงียบ แลเห็นภาพในดวงจิตตอนเที่ยงคืน

พระจันทร์เต็มดวง...หลวงพ่อดำน้ำบำเพ็ญสมาธิเห็น
ธรรม ในกลางดึกคืนวันเพ็ญเดือนสิบ ที่โบสถ์วัดบางคูเวียง

ร่างอยู่ในสี่เหลี่ยม...อยู่ในเพศพระภิกษุของพระพุทธ
ศาสนา นุ่งห่มผ้ากาสาขาวพัสดร์ สีเดียวกับเปลวเพลิง

มือถือแขนงไม้...เวลาทำการอบรมสั่งสอนกรรมฐาน
ท่านใช้แขนงไม้ชี้ สอนตามภาพที่ตั้งของจิต

เดินทางกว้างไกล ส่งแรงเคลื่อนขับไปให้ผู้คนสะดุด
ใจ...เผยแผ่คำสอนได้กว้างไกล ผู้คนได้คิดและปฏิบัติตาม
และนำทางผู้คนให้หลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาส พวกคน
พ้นจากอำนาจกิเลสเข้านิพพานเลิกเวียนว่ายตายเกิด

เหล่าสาวกจะนำท่านไปสู่ความเป็นอมตะด้วยการหล่อ
รูปของท่านด้วยทองคำ...สร้างแล้วจริงที่วัดพระธรรมกาย

เห็นมัชกะ คำพยากรณ์นั้น ตรงกับหลวงพ่อดำ
น้ำภาณีเจริญ คุรุบาอาจารย์ของเราชี้ควาวิชาธรรมกายนี้
แหละ จะแผ่ขยายไปทั่วโลก เป็นที่พึ่งทางใจของชาวโลกดัง
ที่นอส ตราดามุสกล่าวไว้ว่า

ต่อจากปี ค.ศ.๒๐๐๐(พ.ศ.๒๕๔๓)สังคมมนุษย์จะ
เคลื่อนเข้าสู่ยุค แห่งสันติภาพ ทุกคนยอมเผชิญหน้ากับ
สัจธรรม หลังจากที่ถูกสิ่งทุกอย่างที่เคบเจริญรุ่งเรืองถูกทำลาย
พินาศ

ป้าเอาคำทำนายดังกล่าวนี้ มาเล่าให้คุณฟังไม่ใช่ให้
เชื่อหรือกลัวสงครามไปล่วงหน้า จุดประสงค์เพียงเพื่อชวน
ให้คุณคิดเหมือนป้าว่า เรื่องจะเกิด หรือไม่เกิดก็ตาม เราจะ

เร่งรีบสร้างแต่ความดี สร้างแต่บุญกุศลให้มากที่สุดที่จะมาก
ได้

ถ้าภัยพิบัติของโลกเกิดจริงในระยะ ๒-๓ ปีนี้ เรา
สร้างสมบุญบารมีไว้ดีแล้ว ยังสามารถคุ้มครองตัวเราให้
แคล้วคลาดจากภัยพิบัติทั้งปวง หรือถ้ามีกรรมชั่วในอดีตส่งผลมา
พอดี ต้องตายตามฝูงชนไปด้วย เราก็มีบุญที่ทำได้ตามไป
เป็นเพื่อน เป็นที่พึ่งในภพชาติหน้า ตายแล้วไปเกิดในสุคติ
ภูมิ

มีบางคนฟังป้าพูดเรื่องนี้แล้ว บอกว่า "เงินทำบุญ
มากไม่ได้แล้วซีเนี่ย ต้องเก็บเอาไว้ใช้ตอนประสบภัยพิบัติ
มั่ง" ป้าก็ตอบว่า เวลาบ้านเมืองเดือนร้อนนะ เงินไม่มีความ
หมายอะไรแล้ว ธนาคารอาจจะถูกโกงจนล้ม เงินเราก็หมด
หรือยังมีเงินอยู่แต่ข้าวของก็คงจะแพงลิบลิ่ว อุดส่าห์เก็บไว้
เป็นแสนเป็นล้าน ถึงเวลาข้าวแกงจานละร้อยสองร้อย เงิน
แสนเงินล้านก็ใช้ไม่ได้นาน แต่เวลานี้ เรามีโอกาสทำบุญ
ใหญ่หลายอย่างเท่ากับเราเป็นคนรุ่มนุกเบิกขยายงาน "ศรัท
ธาใหม่" ของคำทำนาย เงินของเราจึงมีค่ามากนัก เงินน้อยแต่
งานใหญ่ บุญมหาศาล เมื่อผู้คนนับถือและปฏิบัติตามคำ
สอนวิชาธรรมกายไปทั่วโลก เราทุกคน ที่ช่วยกันวางราก
ฐานอยู่ขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นการสร้างถาวรวัตถุ การประพฤติ
ปฏิบัติตามคำสอน การชวนชาวช่วยเหลืองานทุกด้านเพื่อ
ขยายสังฆธรรม ข้อมเป็นเสมือน "ต้นบุญ" ของผู้คนทั้งโลก
คนกลุ่มเรานี้แหละเป็นผู้นำบุญใหญ่แผ่ไพศาล เกิดมาไม่เสีย

ชาติเกิดเลย เรื่องจะอยู่จะตายไม่สำคัญ สำคัญอยู่ตรงตอนมีชีวิตอยู่มีโอกาสรสร้างบุญใหญ่ๆติดตัวไปหรือเปล่า ป้าดีใจแทนพวกเราทุกคนที่เป็นลูกศิษย์วัดพระธรรมกาย เราร่วมงานบุญทุกอย่าง โดยไม่หวาดระแวงกินแห่งแกลงใจในการสร้างงานเผยแผ่การปฏิบัติธรรมเพื่อให้ชาวโลกทุกคนเข้าถึงธรรมกายของเจ้าคุณหลวงพ่от่าน เราจึงได้บุญเต็มที่

แต่ป้าก็ต้องขอเสียใจแทนทุกคนที่กลางแกลงใจมดีการทำงานของหมู่คณะเราทุกรูปแบบ มีการใช้วิธีจ้างสื่อมวลชนทุกสาขาบ้าง แต่เราทุกคนเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม มุ่งมั่นสร้างบุญสร้างบารมีกันต่อไป อย่าหวั่นไหว ควรถือว่าเป็นโชคคิของเราที่จะได้ทำงานบุญใหญ่ โดยไม่มีอุปสรรคแล้วก็ตั้งหน้า ทำกันไปให้สุดกำลัง ใครที่สามารถปฏิบัติธรรมได้ผลดีเยี่ยม ก็สมควรเข้าอยู่ในการทำวิชชากับหลวงพ่อ ใครชอบพูดชอบเขียนก็ช่วยเผยแผ่ ใครชอบงานช่วยกิจการต่างๆ ในรูปแบบอื่น เช่น เชิญคนทำบุญ งานทำความสะอาด ทำอาหาร งานก่อสร้าง งานเอกสาร งานบัญชี ฯลฯ สารพัดงานก็ช่วยกันทำ ใครไม่ชอบงานอะไรเหล่านี้เลย ก็ไปทำมาหากินให้รวยๆ เอาเงินมาช่วยกันเป็นเสบียงกองทัพธรรม

ไม่ใช่คิดว่า โลกคงไม่มีภัยพิบัติอะไร อยู่ให้สบายไม่ต้องทำความดี กินแต่บุญเก่าก็ได้

ก็คิอย่างนี้ไม่ได้ นั่นพวกประมาณหาขาดปัญญาโอกาสคิมีมาถึงต้องรีบฉวย ไม่ใช่รอวังหนิระเบิดนิวเคลียร์ แล้วค่อย

ทำบุญกุศล ทำได้ที่ไหน อีกอย่างหนึ่ง บารมีหลวงพ่อวัดปากน้ำท่านก็ยังไม่ใช้สูงสุด ยังปราบมารไม่สำเร็จเด็ดขาดสิ้นเชิงไม่ควรรอนใจ

ทุกวันนี้ถ้าคุณผู้ชายในประเทศ ต่างประเทศคุณก็จะเห็นว่ามันช่างเป็นไปตรงกับคำพยากรณ์ไม่มีผิด จับกลุ่มชุมนุมร้องเรียนเอาเป็นเอาตาอย่างไม่สมเหตุสมผล บางประเทศก็เกิดการจลาจล วางระเบิดมีสงครามกลางเมือง จับตัวประกันครั้งละเป็นร้อยๆ ตายหมู่คราวละเป็นร้อยเป็นพัน โรคระบาดที่ไม่มีทางรักษา เช่น เอชส์ มะเร็ง กาฬโรค ไข้กาฬหลังแอ่น เชื้อไวรัสตับ โรคเลือด ฯลฯ แม้แต่ไข้หวัด ก็มีชนิดใหม่ ตายเร็วภายใน ๒-๓ วัน ไม่มียารักษาเหมือนหวัดชนิดเดิม เหตุการณ์เหล่านี้ไม่ตรงกับคำพยากรณ์หรือ? แม้แต่กับธรรมชาติ ก็เหลือจะบอกเล่า ภูเขาไฟระเบิด แผ่นดินไหว ไฟไหม้ น้ำท่วมกันทั่วโลก ที่โน่น ที่นี้ เมืองเร้าภัยพิบัติ ริดไถ การเมือง ราชการหากินกันอย่างไม่ชอบธรรม จนดูเป็นเรื่องธรรมดา นี่ตรงกับคำทำนายเป๊ียบ เราฟังกันด้วยกันคงไม่ได้แล้ว ขอให้พากันฟังบุญเถิดนะคะ

สะ-หวัด-ดี

โอราตพระสงฆ์ธรรมยานเถระ

การเข้าถึงธรรมกายภายในหมายถึงได้เข้าถึงสภาวะ
เมื่อพวกเราเกิดในช่วงที่ มีพระธรรมกายเกิดขึ้น เราควร
จะตัดดวงบุญให้เต็มที่ มีบุญมากอุปสรรคก็น้อย มีบุญน้อย
อุปสรรคก็มาก ต้องสั่งสมบุญเอาไว้กันทุกคน ชีวิตอยู่บน
โลกนี้มีจำกัด มีเวลาเพียงเล็กน้อย ทำบุญอะไรก็ทำไป
เถอะ หลวงพ่อมาพิจารณาว่า ชีวิตเรามีเพียงน้อยนิดไม่
ช้าก็จะแตกดับไป ทำอย่างไรจะใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้
สร้างบุญให้มากที่สุด

เพราะฉะนั้น บุญที่หลวงพ่อก็ได้ทำผ่านมา ๓๑ ปีนี้
 ส่วนเป็นบุญใหญ่สำคัญ ที่สนับสนุนให้ถึงเป้าที่ปรารถนาเอา
 ไว้ ดังนั้น ลูกทุกคนจำเอาไว้ ให้สั่งสมบุญ สร้างบุญ ทำเข้า
 ไปเถอะ สิ่งนั้นคือสิ่งที่หลวงพ่อกลับออกมาแล้ว กิดแล้ว
 ตรวจตราดูแล้ว พิจารณาแล้ว ว่าเป็นสิ่งดีที่ จะทำให้ลูกๆ
 ทุกคนได้บุญมาก มีเรี่ยวแรงที่ไหน ทุกชีวิตเป็นกัมพัน
 อย่างแล้วคาบ อดากแล้วอุปสรรคทั้งมวล ทุกชีวิตเข้าไป ขบ่า
 คำนึงถึงอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาบ้าน
 เมือง การเจ็บไข้ได้ป่วยไม่คำนึง มุ่งไปเอาบุญใหญ่เท่านั้น
 ขณะนี้บุญใหญ่ที่คอยอยู่ คือธรรมกายเจติย์ ที่ประกอบด้วย
 เจติย์และพระธรรมกาย ซึ่งจะสร้างสำเร็จให้ได้ภายในเร็วๆ
 นี้ ให้ทันทีที่คุณชายของเราจะได้เห็นเพราะท่านอายุมากแล้ว
 ให้ท่านใช้งานพระศาสนา ให้ท่านเป็นศูนย์รวมชาวพุทธทั่ว
 โลกและผู้มีบุญทั่วโลกทั้งหลาย

ธรรมกายเจติย์ กว่าจะมาบังเกิดในมนุษย์โลกไม่ใช่ของ
 ง่าย ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะมีโอกาส ได้ยิน ได้ฟัง ได้ทำ และทำ
 ได้สำเร็จ

ลูกๆทุกคน เมื่อได้ขึ้นข่าวแล้ว อดอยู่นิ่งเฉย จง
 ช่วยกันทำ ทำไปเถอะ ต่อไปเมื่อเราบรรลุธรรม เข้าถึง
 ธรรมกาย เราจะมีรู้จะเห็นได้ด้วยตัวของเราเอง เราจะปลื้ม
 ปิติ จะนับจะประมาณไม่ได้ เมื่อธรรมกายเจติย์สำเร็จ และ
 เมื่อกำลังบุญเรามากพอ เราจะได้มองย้อนหลังไปว่า เรามา

ถึงจุดนี้ได้อย่างไร การทำของเราที่ทำกันอย่างเต็มที่ด้วยตัวของเราเองด้วยและชักชวนหมู่ญาติ เป็นขอดกัลยาณมิตรให้กับทุกคนในโลก ถ้าหันหน้าไปทางทิศไหนก็ตาม บุคคลนั้น คือผู้มีบุญที่เราจะต้องชวนให้ก่อสร้างบุญอันนี้ ลูกทุกคนอย่างอนใจ อย่างกลัวลำบาก อย่างกลัวอุปสรรค อย่างกลัวเสียงวิพากษ์วิจารณ์ อย่างกลัวสิ่งทุกอย่าง สร้างธรรมกายเจดีย์ของเราให้สำเร็จให้ได้

เมื่อวันปีใหม่ (๑ มกราคม ๒๕๓๘) เห็นลูกๆ หลากๆ คนที่มาทบทวนทุกข์ยาก ลำบากที่เดือด ที่มาช่วยกันกลั่นแผ่นดิน ที่จะประดิษฐานธรรมกายเจดีย์ให้บริสุทธิ์ไม่ว่าเด็กเล็กแก่ไหนก็แล้วแต่ ผู้เฒ่า ผู้แก่ ทุกเพศ ทุกวัย อยู่ด้วยกันด้วยความผาสุก ไม่คำนึงถึงอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทุกคนมีจิตใจที่ร่าเริง เบิกบาน

หลวงพ่อบอกฝากให้ลูกๆ ทุกคนได้คิด พุค รับทราบ กระทำให้สำเร็จ คือธรรมกายเจดีย์ ขอให้ช่วยกันทำให้เต็มกำลัง เต็มที่โดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น ให้มุ่งไปที่เป้าหมาย ทำให้สำเร็จ โดยลำพังลูกๆ ทุกคน มีกำลังบุญมากอยู่แล้ว แต่ความเกรงใจนั้นมาบดบัง มาขวางอยู่เลขทำให้การสร้างบารมีนั้นมาสะดุด โดยในวันนี้ คนมารวมเป็นหมื่นๆ คน แต่ละคนจะไปชักชวนหมู่ญาติ ที่เป็นเพื่อนสนิท มิตรที่รัก แก่ ๑๐ คน คนละ ๑๐ องค์หลวงพ่อกว่าไม่เกิน ๑ ปี การสร้างธรรมกายเจดีย์ต้องสำเร็จ

ถ้าเรามีความตั้งใจที่จะเป็นชอคัลลามิตร ไปพูดไปแนะ ไปชักชวนเขา มันต้องสำเร็จเป็นอสังกรรย์ทีเดียว โดยประการแรก เราก็นั่งธรรมะนึกถึงบุญ นึกถึงชื่อ นึกถึงหน้า ถึงบุคคลที่เราควรจะไปหา พอนึกได้แล้ว ก็แผ่เมตตาไปยังบุคคลเหล่านั้น ตั้งความปรารถนาดี ให้เขามีกุศลศรัทธาเช่นเดียวกับเรา แล้วเดินทางไปหาเขา จะโทรศัพท์ก็ได้ มีจดหมายก็เขียนจดหมาย เดินไปได้ก็เดินไป ชักชวนกันอย่างนี้ ไม่เกิน ๑ ปี ธรรมกายเจดีย์ก็สำเร็จแล้ว ถ้าลูกๆ ทุกคน ตั้งใจจะสร้างบุญบารมีกันอย่างเต็มที่ เพราะพลังบุญ พลังบารมี จากพระนิพพานได้ถ่ายทอดออกมาตลอดเวลาอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเรายังใช้บุญกันไม่เป็น ยังไม่เต็มที่ ไม่เต็มกำลัง

เพราะฉะนั้น หลวงพ่อขอถือโอกาสบอกให้ลูกๆ ทุกคน รับทราบด้วย ความสำเร็จจึงจะเกิดขึ้น ต่อจากนี้ ขอให้ลูกทุกคนตั้งจิตอธิษฐานให้ดี ต่อไปนี้เป็นคัมภีร์ เราจะสร้างธรรมกายเจดีย์ให้สำเร็จเป็นอสังกรรย์ ผู้มีบุญที่ได้สละทรัพย์ที่ได้มาด้วยความเห็น้อยยาก มาช่วยสร้างธรรมกายเจดีย์ สร้างพระธรรมกายประจำตัว ให้ธรรมกายเจดีย์นี้เป็นศูนย์รวมใจชาวพุทธทั่วโลกเป็นจุดที่จะก่อให้เกิดสันติสุขแก่โลก บุญนี้เป็นบุญใหญ่ ไพศาลเป็นบุญที่เกิดขึ้นได้ยาก พระธรรมกายจะเรียงกันสนิทกันหมด ต่อเนื่องกันไป สัมผัสซึ่งกันและกัน สัมผัสในองค์ถัดไป สัมผัสกับองค์เจดีย์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความสามัคคีและ

การทำงานกันไปเป็นทีมจะบรรลุเป้าหมายของการทำงานได้ ต้องไปเป็นทีม

ภายนอกเป็นที่ประดิษฐานพระธรรมกายประจำตัว ภายในเป็นที่ประดิษฐานพระธรรมกายประจำตัวในส่วนที่เหลือ ตรงกลางส่วนฐานของโคมจะเป็นที่ประดิษฐานพระประธานของธรรมกายเจดีย์ หน้าตัก ๕.๔๐ เมตร ในกลางของท่านก็จะเป็นที่ประดิษฐานพระธรรมกายที่จะเป็นพระประธานซึ่งจะออกมาทำหน้าที่ในวันสำคัญทางศาสนาพวกเราทั้งหลายเป็นผู้มีบุญที่จะได้สร้างสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ สิ่งที่ยิ่งใหญ่สิ่งสำคัญของมวลมนุษยชาติ ให้ดีใจกันเอาไว้

ผลบุญนี้มีอันสูงส่งมาก ยากแก่การที่ใครจะคำนวณได้ว่ามีปริมาณเท่าใด เพราะฉะนั้น การที่ทุกคนได้มีส่วนช่วยร่วมในการสร้างธรรมกายเจดีย์ สร้างพระธรรมกายประจำตัว จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก จะเป็นกุศลติดตัวไปในภพภาคหน้านับภพนับชาติไม่ถ้วน จะเข้าถึงธรรมกายได้ตั้งแต่เขาวัววัย รู้แจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกาย เกิดในร่มเงาของพระรัตนตรัยและจะสมบูรณ์ด้วยสมบัติทั้งสาม คือ รูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ จะติดตามตัวไปสร้างบารมีจนกว่าจะเข้าสู่นิพพาน

ใบจองสร้างพระธรรมกายประจำตัว

ชื่อ-สกุล ☐ นาย ☐ นาง ☐ นางสาว.....

วัน เดือน ปี เกิด.....

ที่อยู่..... หมู่ที่..... หมู่บ้าน..... ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน..... เลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

อาชีพ..... ตำแหน่ง..... ประเภทกิจการ.....

โดยขอจารึกชื่อ-สกุล ที่ฐานพระธรรมกาย 1 ชื่อ ต่อ 1 องค์ ดังนี้

ชื่อ.....นามสกุล.....	☐ มีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม
-----------------------	---

☐ ทำบุญครบ 10,000 บาท ☐ สะสมบุญครั้งแรก 1,000 บาท

☐ เงินสด ☐ เช็คธนาคาร.....เลขที่.....

☐ โอนเงินผ่านธนาคาร.....(เฉพาะทำบุญครบ 10,000 บาท)

บัญชีออมทรัพย์ชื่อ "วัดพระธรรมกาย เพื่อสร้างพระธรรมกาย"

☐ ธนาคารกรุงเทพ สาขาคลองหลวง บัญชีเลขที่ 222-0-10636-9

☐ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาคลองหลวง บัญชีเลขที่ 314-2-45071-1

☐ ธนาคารกรุงไทย สาขารังสิต บัญชีเลขที่ 120-1-35339-4

☐ ธนาคารกสิกรไทย สาขารังสิต บัญชีเลขที่ 183-2-72166-9

☐ ธนาคารกรุงศรีอยุธยาสาขารังสิต บัญชีเลขที่ 062-1-23973-3

☐ ธนาคารไทยทุน สาขารังสิต บัญชีเลขที่ 033-3-06808-7

(กรุณาส่งสำเนาการโอนเงินมาพร้อมใบจองพระธรรมกายประจำตัวนี้ด้วย)

ติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่

วัดพระธรรมกาย 23/2 หมู่ที่ 7 ค.คลองสาม

อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120 โทร.524-0257-63 FAX: 901-

